

1979 மார்ச் 13] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

வகையில் அங்கே ஒரு துணை இயக்குநரை நியமிக்க அரசுக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா? இந்த வெற்றிலைக் கொடிக்கால் சம்பந்தப்பட்ட வகையில் ஒரு தனி அமைப்பினை ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு விவசாயத்துறையில் உள்ள அதிகாரிகளாகிய டெபுட்டி அக்ரிகல்சர் ஆபீஸர்ஸ், மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகள் ஆகியோரே இவைகளை எல்லாம் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதற்கு தனி அலுவலரை நியமிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(7) அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

தமிழ்நாடு 1979ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, (சட்டமன்ற பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 13/1979) (தொடர்ச்சி).

*திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் கடுமையாக்கப்படுவது நியாயம் அல்ல என்பதற்கான காரணங்களை நேற்றைய தினம் ஓரளவுக்கு நான் விளக்கி இருக்கிறேன். அப்போது புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டாமல் மொத்தமாக ஒரு கருத்தை நான் சொன்னேன். அது மட்டுமல்லாமல் ஆளுநர் உரையிலே பேசுகின்றபோதும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப் பற்றி ஆனந்தவிகடன்ல் எழுதப்பட்டிருந்ததை நான் எடுத்துக் காட்டினேன்,

இன்றைய தினம் திரு. சதாசிவம் அவர்கள், முன்பு நீதிபதியாக இருந்தவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட குழுவால் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் எவ்வளவு வழக்குகள் மதுவிலக்கு குற்றத்திற்காகத் தொடரப்பட்டன என்பது முதலான விவரங்களை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 1975-76 வது ஆண்டிலே அவ்வாறு தொடரப்பட்ட வழக்குகள் 4,16,546. அந்த வழக்குகளிலே தண்டனை பெற்றவர்கள் 3,78,846. தண்டனை என்பது தண்டமாக அபராதமாக விதிக்கப்படுவதும் உண்டு. அந்த முறையிலே விதிக்கப்பட்டு தண்டனை பெற்றவர்கள் 2,95,641. சிறைச் சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் 50,073. அந்த 50 ஆயிரம் பேரிலும் குறைந்தபட்சத் தண்டனையைவிடக் குறைவாகப் பெற்றவர்கள் 34,764 பேர்தான். எனவே தண்டிக்கப்பட்டு சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் 13 சதவீதம் தான். இவர்களிலும் குறைந்தபட்ச தண்டனை பெற்றவர்கள் நூற்றுக்கு 4 பேர்தான். அதாவது 'out of which 4% only were awarded the minimum punishment' என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு நீதிபதிகள் குற்றவாளிகளைத் தண்டித்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே கைது செய்யப்பட்டவர்களில் நூற்றுக்கு நான்கு பேர்தான் சட்டத்தின் அளவு தண்டிக்கப்படுகின்ற நிலை இருந்தது

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 13]

தெளிவாகிறது. ஆகவே இருக்கின்ற சட்டத்திலே ஒருவேளை அக்கரை இல்லை என்று சொன்னால் இருக்கின்ற சட்டத்தை செயல்படுத்துவதிலே மேலும் அதிக அக்கரை காட்டி அதற்கான முயற்சிகளிலே ஈடுபட வேண்டுமே தவிர, அவ்வாறு நிறைவேற்ற வேண்டுமே தவிர இதற்காக அதாவது இருக்கின்ற சட்டத்தையே சரியான அளவிலேயும் முறையிலேயும் நடைமுறைப்படுத்தாத காரணத்தால் புதியதாக கடுமையான சட்டம் ஒன்று கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்வது பொருத்தமானதாக இல்லை. ஆகவே இருக்கின்ற சட்டத்தை சரியான அளவிலே செயல்படுத்த வேண்டுமே தவிர கடுமையான தண்டனைகளோடு சட்டம் கொண்டு வருவது ஏற்றதாக இல்லை என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் நேற்றைய தினம் 'என்போர்ஸ்மென்ட் மெஷினர்' எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதுபற்றி அந்த அறிக்கையில் உள்ள ஒரு குறிப்பைப் படித்துக் காட்டினேன். மக்களின் மனமாற்றத்திற்கு வழி செய்வதைவிட, அதில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதைவிட, அதிகப்படியாக தண்டிப்பதில் அக்கறை காட்டுகிறது அரசு என்று சொன்னேன். காவல் துறை மக்களை தண்டனைக்குரியவர்களாக்குவதில் அக்கறை காட்டுகிறது. நீதித் துறை குறைந்த பட்சத் தண்டனையும் தரவில்லை. சாவல் துறை, பொது மக்களிடம் பழகுகிற துறை. குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கையைக் காட்டுவதில் அக்கறை காட்டுகிறது. நீதித்துறை அவர்கள் எல்லாம் குற்றவாளிகள் என்று கருதப்பட்டாலும்கூட இவ்வளவு தண்டனை வேண்டியதில்லை தேவை இல்லை என்று ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தைக் கூட முழு அளவிற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை, நிறைவேற்றவில்லை. ஆக, இந்தச் சூழ்நிலையில் அரசின் எண்ணம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பது பற்றி விளக்கும் போது The objective of the State Government in the context of social welfare policy like prohibition should be to reform than to punish என்று இந்த அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்துவதற்காக உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமே தவிர, மனப்போக்கை மாற்ற மிகப் பெரிய அளவிற்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர தண்டிப்பதல்ல தகுந்த வழி என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. While it is trying on the one hand to save people from the evil influences it should at the same time provide opportunities for the reform of those who have been thrown into the net. We would therefore suggest the setting up of the alcohol clinics என்ற ஒரு கருத்தும் இடம் பெற்றிருக்கிறது. குடிப்பழக்கத்திற்கு ஆளாகி விட்டவர்கள் அந்தப் பழக்கத்திலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள தேவையான அளவிற்கு அவர்களுக்காக ஆல்கஹாலிக் க்ளினிக், குடிப்பழக்கம் உள்ளவர்கள் அந்தப் பழக்கத்திலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்வதற்காக, மது அருந்தும் மனப்பான்மையிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்வதற்காக, இத்தகையக் க்ளினிக்ஸ் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தும்

1979 மார்ச் 13]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இருக்கிறது. அதேபோல் இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்காக அரசு நிதியிலிருந்து தகுந்த அளவு நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில் liberal provision in the State Budget on propaganda for prohibition is suggested என்று தெரிவிக்கிறார்கள். இந்தக் குற்றம் எப்படி வளர்கிறது என்பது பற்றி விளக்கிச் சொல்கிறபோது இந்த அறிக்கை அந்தத் தொழில் செய்து அதில் சம்பாதிப்பவர்கள் அவர்கள் மட்டும் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று கருதமுடியாது என்ற கருத்தையும் high profits in illicit trade, சட்ட விரோதமான வணிகத்தில் உயர்ந்த லாபம் என்னும் தலைப்பில் எடுத்துக் குறிப்பிடுகிறார்கள். While the profit margin is very high it is not to be imagined that the entire proceeds are to be pocketed by the illicit disiller or the vendor as he has to satisfy and silence the enforcement machinery, the forest guards, etc., என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிற கருத்து, மதுவிலக்குச் சட்டத்திற்கு மாறாக, இந்தச் சட்டத்திற்கு விரோதமான காரியங்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் ஏராளமான அளவிற்குப் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும் அப்படிச் சம்பாதிக்கிற பணம் அவர்களுக்கு மட்டும் போய்விடவில்லை. அதில் ஒரு பகுதி அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற பொறுப்பிலுள்ளவர்களுக்குப் போகிறது என்ற கருத்தும் அந்த அறிக்கையில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. அந்த அறிக்கையில் இன்னொரு பகுதியில் நான் கண்ட கருத்தினையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மது காய்ச்சுகிற அல்லது கலக்கிற இந்தக் காரியங்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் காவல் துறையோடு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு வகையான உடன்பாடு காரணமாக தண்டனைக்குரியவர்களாக ஒரு சிலரை அனுப்பி வைக்க ஒப்புக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஒரு ஊதியம் கொடுத்து தண்டனைக்கென்று ஆள்களை அனுப்புகிறார்கள். அப்படி தண்டனைக்கு ஆள்களை அனுப்ப, அவர்கள் ஆள்களைப் பிடிக்க தேவையில்லாத அளவிற்கு காவல் துறையோ அல்லது அது சம்பந்தமான துறையோ ஏதோ ஒரு வகையில் தண்டனை பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஆட்களையும் நாங்களே எடுத்துக் கொள்கிறோம், மொத்தப் பணத்தையும் எங்களிடம் கொடுத்து விடுங்கள் என்று பெற்றுக்கொள்ளும் பழக்கமும் ஒரு சில இடங்களில் இருக்கிறது என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புவது, ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தை முறைப்படி நிறைவேற்றக் கூடிய ஒரு நிலை இன்றைக்கு இல்லை, நிறைவேற்றவும் நம்மால் முடியவில்லை. நிறைவேற்றுகிற அளவிற்கு அரசாங்கத் துறை அதற்கேற்ற அளவிற்கு தன்கடமையைச் செய்யவில்லை. அதற்குள்ள தண்டனை போதுமானதாக இருக்கிறது, அந்தத் தண்டனையே கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படித் தண்டிக்க வேண்டியவரும்போது அதன் விளைவாகப் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழைகளாகத்தான் இருப்பார்கள். குற்றம் புரிகிற மிகப் பெரிய செல்வாக்கு படைத்தவர்கள் பத்து பேர்கள் இருந்தால் அதில் ஒருவர்தான் சிக்குவார். ஆனால் ஏழைகள் 70 சதவிகிதம் சிக்குவார்கள் ஆனால் குற்றம் செய்கிறவர்கள் எல்லோரும், அவர்களை

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 13]

என்றைக்காவது ஒரு வழக்கில் ஈடுபடுத்த முடியுமா என்றால், 1975-76-ல் நான்கு லட்சம் பேர்களுக்கு மேல் கைது செய்யப் பட்டார்கள் என்று சொன்னாலும் அந்த ஆண்டு குடிப்பவர்கள் எவ்வளவு பேர் இருப்பார்கள் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 50-60 லட்சம் பேர் இருப்பார்கள். அந்த அறிக்கையில் இருப்பது இது. The evidence of the witnesses establishes beyond doubt the fact that notwithstanding the total prohibition in the State the drinking habit is fairly widespread particularly among the poorer sections of the society என்ற கருத்துப்படியும்,

(முற்பகல் 11-10)

“thus taking the State as a whole the percentage of such people may not exceed 10 to 12% though they are spread all over the State” என்ற கருத்துப்படியும், அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற அளவே பெரிது. இப்படி வழக்கில் சிக்காதவர்கள் 80 சதவிகிதம், சில சில பகுதிகளில் இதற்குச் சற்றுக் கூடுதலாகவும் இருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றால் குற்றஞ் செய்பவர்களில் 100-க்கு 80 முதல் 85 வரை சிக்காதவர்கள் இருக்கலாம். மீதமுள்ள சிக்கிக்கொள்கிற நூற்றுக்கு 10, 15 பேர்கள் தான் இன்றுள்ள சட்டத்தால் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். இதன் காரணமாகப் போதிய அளவு இதில் பலன் காண முடியவில்லை என்ற கருத்தும் இருந்து வருகிறது. அதே நேரத்தில் இதை விசாரிக்கின்ற நீதிபதிக்கு ஏற்படுகின்ற உணர்வு காரணமாக இப்படிப்பட்ட வழக்குகள் வருகின்ற நேரத்தில் இவற்றை ‘ரொட்டன் கேஸாக’ வழக்கம் போல் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்ற வழக்குகளாகக் கருதி விசாரிக்கப்பட்டு முடிந்து விடுகின்றன. நீதிமன்றத்திற்கு இதன் தொடர்பாக அதிகமாக வழக்குகள் வருகின்ற நேரத்தில் நீதிமன்றங்களின் முறையான பணிகளுக்குக் குறைபாடு ஏற்படுத்துகின்றது என்ற கருத்தும் இருந்து வருகிறது.

காவல்துறைக்கு இதில் மிகப்பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. இந்த மிகப் பெரிய பொறுப்பை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் குந்தகமாக இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலைமையில் அவர்களுக்கு இடம் தரப்படுகிறது. இத்துடன் வேறு சில பொறுப்புகள் இருப்பதால் அவர்கள் அவற்றைச் சரியாக நிறைவேற்ற முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது, அதன் விளைவாக இப்படிப்பட்ட பொறுப்புகளில் அவர்கள் கவனம் செலுத்த முடியாத நிலைமை ஏற்படுமானால், அரசாங்கத்தினுடைய கடமை, மக்களுக்கு வழங்க வேண்டிய நியாயமான நீதியை வழங்க முடியாத அளவுக்கு குந்தகம் ஏற்படுகிறது. ஒரு பக்கம் சமுதாயத்திற்குக் காவல் துறை ஆற்ற வேண்டிய பணிகளைச் செய்ய முடியாத அளவுக்கு—நெருக்கடியான ஒரு தொல்லை ஏற்படும். இன்னொரு பக்கம் இந்தச் சட்டத்தை முழுமையாக நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை. அதற்கு மேல் ஏற்கனவே இருந்து வந்த சட்டத்தையே செயல்படுத்த இயலாத நிலைமை, அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு வேண்டிய கருவிகள், வாய்ப்பு வசதிகள் இவை

1979 மார்ச் 13]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இல்லாத நிலைமை, அப்படியே செயல்படுத்தினாலும் இதனால் சிறைச்சாலைகளில் எத்தனை பேர்களை வைக்க முடியும் என்பதையும் . எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்—குறைந்த அளவு எண்ணிக்கையிலேயே அனுப்பும்படி காவல்துறை நீதித்துறையைக் கேட்டுக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை—ஆக போதிய அளவுக்குச் சிறைச்சாலைகளில் இடம் கிடையாது. எனவேதான் மிகத் தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற முற்படுகின்ற நேரத்தில்—முன்னாள் முதலமைச்சர் முதறிகுர் இராஜாஜி அவர்கள் கூறினது போல்—

“அரசாங்க நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் கொள்கை வெறியர்களாக இருக்கக்கூடாது. பிரத்தியட்ச நிலைமைகளை உணர முயல வேண்டும். கண்கூடாகக் காணும் உண்மை நிலைமைகளைத் தெளிய வேண்டும். எது சரி எது தவறு என்பதனை நம்நாட்டு மக்களின் நன்மை அடிப்படையில் சீர்தூக்கிப் பார்த்து இயங்க வேண்டும். கொள்கை வெறியர்களாக இருப்பது சுலபம். நாட்டு நிர்வாகத்தை நடத்த மிக உயர்தரமான திறமை வேண்டும்.”

இது அனைவருக்கும் சேர்த்துத் தெரிவித்த கருத்துத்தான். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை மட்டும் நம்பி நாம் இந்தச் சமுதாயத்தைக் காப்பாற்றி விட முடியாது. சமுதாயத்தை எண்ணற்ற பல நல்ல கொள்கைகளின் மூலம், காப்பாற்றிட முயற்சிக்கலாம், இதற்காகக் கொண்டு வரப்படுகின்ற சட்டம் கடுமையாக இருத்தல் கூடாது, சட்டத்தை எளிதாக வைத்துக் கொண்டிருப்பது தான் நல்லது. இந்தச் சட்டத்தை ஏற்கனவே அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்தபோது, நெருக்கடி காலத்தில் திடீரென்று சில சட்டம் கொண்டு வந்தபோது ஏற்பட்ட எண்ணம் தான் இப்போதும் இச்சட்டம் வருகின்ற நேரத்தில் ஏற்படுகின்றது. முக்கியமாக பப்ளிக் சர்வன்ட் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதில் - பப்ளிக் சர்வென்ட் என்றிருந்தால் தண்டனை இரண்டு மடங்காகத் தரவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குடித்தவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை வழங்க வேண்டும் என்ற அளவில் இதில் பப்ளிக் சர்வென்ட் யார் என்று குறிப்பிடுகிற பொழுது. ‘Public Servant’ means—any police officer or any prohibition officer, or any other officer of the State Government authorised by or under this Act to exercise all or any of the powers or perform all or any of the duties under this Act என்று ஒரு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற பொழுது, பப்ளிக் சர்வென்ட் என்று வருகின்ற பிரிவில் எல்லா அரசாங்க ஊழியர்களையும் குறிக்காமல் இச்சட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற அரசாங்க ஊழியர்கள் மட்டுமே உள்ளுள்ளது. அரசாங்க ஊழியர்கள் என்று வரும் போது—அரசாங்கத்தில் பணிபுரியும் எல்லா ஊழியர்களும் என்று பார்த்தால் இந்த இலாகாவில் பணிபுரியும் ஊழியர்கள் மட்டும்தான் என்ற கருத்து வருகிறது. பொதுவாக அரசாங்க

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 13]

ஊழியர்கள், அரசாங்கத்திலிருந்து ஊதியம் பெறுகின்ற அத்தனை பேரும் பப்ளிக் சர்வென்ட் தான் என்று உச்ச நீதிமன்றம் கொடுத்த தீர்ப்பின் காரணமாக முதலமைச்சரிலிருந்து, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிலிருந்து அரசாங்க ஊழியர்கள் அனைவரும் பப்ளிக் சர்வென்ட் என்ற கருத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது நியாயமா அல்லவா என்பது ஒரு புறம் இருந்தாலும் கூட, சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பைப் பொறுத்த வரை நிச்சயமாக இதைப் கட்டுப்படுத்தத்தான் செய்யும். ஆகவே பப்ளிக் சர்வென்ட் என்று சொல்லுகின்ற போது, அரசாங்கத்துறையிலுள்ள அத்தனை பேரையும் உட்படுத்தாமல், இந்தக் குறிப்பிட்ட துறையிலுள்ளவர்களை மட்டும் குறிப்பிட்டு சொல்லுகிற பொழுது, அதில் ஒரு வேற்றுமை, அநீதி ஏற்படுவதையும் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் தவறு செய்தால், இரண்டு மடங்கு தண்டனை என்றிருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் ஆற்றக்கூடிய பணியின் பொறுப்புக்கு 'ரெஸ்பான்சிபிலிடி' அல்லது அவர்கள் கடமைக்கு மாறான காரியங்கள் செய்தால், அதாவது ஒரு குற்றவாளியைத் தப்பிக்க வைக்கின்ற காரியம் போன்ற காரியங்களைச் செய்தால், அதற்குத் தண்டனை கடுமையாக்கப்படுகின்றதா என்று பார்த்தால், இந்த விதிமுறையிலே அப்படி கடுமையாக்கப் படவில்லை. அவர்களுக்குத் தரப்படுகின்ற கடமைகளிலே தவறு செய்தால், அதற்குத் தண்டனை கடுமையாக்கப்படவில்லை.

பொதுவாக, இங்கே 'பப்ளிக் சர்வென்ட்' என்று குறிப்பிட்டவர்கள் அந்தத் துறையிலே நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமை தவறுக்கு என்றிருந்தால் அது நியாயமாக இருக்கும். ஆனால், குற்றவாளிகள் செய்கின்ற காரியங்களிலே உடந்தையாக இருந்தால், அதற்குத் தண்டனை மிகுதியாக்கப்படவில்லை, இந்த இலாகாவிலும், வேறு துறையிலேயும் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு அதே காரியங்கள் செய்தால் இரண்டு மடங்கு தண்டனை உண்டு என்றும் இருக்க வேண்டும். இப்படி 'பப்ளிக் சர்வென்ட்' என்று போட்டிருப்பது, அரசாங்கத்திலே இருக்கின்ற வேறு அதிகாரிகள் அதே தவறைச் செய்வார்களானால், அவர்களுக்கு 6 மாதம் என்றும், சாதாரண குடிமகனுக்கு அதே தவறைச் செய்தால் 3 மாதம் என்றும் ஆகிவிடும். எனவே, இப்படி 'பப்ளிக் சர்வென்ட்' என்பதற்குத் தரப்பட்டிருக்கிற 'டெப்னிஷனே' முறை கடந்து போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நேரத்திலே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கருத் தீர்ப்படி இது எல்லோரையும் உட்படுத்தும் என்று கருதக்கூடிய நிலை இருந்தது. எனவேதான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், இந்த 'பப்ளிக் சர்வென்ட்' என்ற தொடர் பயனற்றதாகி விடும்; பொருத்தமற்றதாகி விடும்; அர்த்தமற்றதாகி விடும்.

அது மட்டுமல்ல. இப்படி ஒரு முறை தவறு செய்து தண்டிக்கப்பட்டு, மறுபடியும் அதே தவறை அவர் செய்தால், தண்டனை இரண்டு மடங்காக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. முதல் முறை அந்தத் தவறைச் செய்து விட்டு, குற்றவாளியாக இருக்கும்

1979 மார்ச் 13] [திரு. க. அன்டழகன்]

ஒருவர், காவல் துறையிலே இருக்கும் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் என்று எடுத்துக்கொண்டால் குடித்துவிட்டு அதற்காக 6 மாதங்கள் தண்டனை பெற்று விட்டு, மறுபடியும் அவர் சப் இன்ஸ்பெக்டராக இருப்பாரா? அப்படி மறுபடியும் சப்-இன்ஸ்பெக்டராக இருந்தால், அது அந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கே இழுக்கல்லவா? The morality of the Department will totally go. அந்த இலாகா விற்கே மரியாதை போய்விடும். அப்படி 6 மாதங்கள் தண்டிக்கப் பட்ட ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மறுபடியும் வேலையில் இருக்க மாட்டார். ஆனால், நான் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்திற்கு உட்படுகிறேன். அப்படி அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேலையில் இருந்து, மறுபடியும் தவறு செய்தால் ஒரு ஆண்டு தண்டிக்கப் படுவார் என்ற இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தினை ஏற்றாலும் இந்தச் சட்டத்திலே உள்ள விதிகளுக்கு நான் மாறுபடுகிறேன். ஏன் அப்படி மாறுபடுகிறேன் என்றால், சட்டத்தின் நடைமுறையை இது கேலி செய்வதாக உள்ளது. இந்தச் சட்டத்தின் விதிகள் நம்மைக் கேலி செய்கின்றன. ஒரு முறை தவறு செய்த எந்த அதிகாரியும், இப்படித் தண்டிக்கப்பட்டு திறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்படுகின்ற நிலை இருக்கும்போது 'பைன்' அபராதம் செலுத்துவது என்றாலும் அது வேறு, மறுபடியும் அவர் அந்தத் தவறைச் செய்தால் இரண்டு மடங்கு தண்டனை என்று சொல்லுகிற இந்த முறை சட்ட விதிகளுக்குப் பெருமை தருவதாக இல்லை.

இந்த 'பப்ளிக் சர்வென்ட்' என்னும் சொல் இலாகா தொடர்புடையவர்களை மட்டுமே குறிப்பிடுகிறது. ஆனால், அந்த இலாகா தொடர்புடைய காரியங்களிலே தவறு செய்தால், அதற்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்படவில்லை; தண்டனை உயர்த்தப்படவில்லை. ஆனால், இந்த இலாகா நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமையில் தவறு செய்கிறவர்களுக்குத் தண்டனையை உயர்த்தாமல், இந்த இலாகாவிலே உள்ளவர்கள் இத்தகைய தவறை மீண்டும் இரண்டாவது முறையாகச் செய்தால் அவர்களுக்கு இரண்டு மடங்கு தண்டனை என்று சொல்கிற அடிப்படையிலே வரும்போது, இந்த அரசாங்கம் அப்படித் தண்டிக்கப்பட்டவர்களையும் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளும் என்ற ஒரு கருத்து வருகிறது. அதற்கு மேலும் இந்தக் குற்றங்களுக்கு ஆளானவர்களுக்குச் சாட்சிகள் தேவையில்லை என்றும் விதிகளிலே இடம் பெற்றிருக்கிறது.

இதைத் தவிர, இந்தச் சட்டத்திலே ஆங்கிலத்திலிருந்து, தமிழில் மொழி பெயர்ப்பதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. 'அனீமல்' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லிற்கு, ஒரு இடத்தில் 'விலங்கு' என்றும், மற்றொரு இடத்தில் 'கால்நடை' என்றும் வருகிறது. அதேபோல், 'வெகிகிள்' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லிற்கு, ஒரு இடத்தில் 'ஊர்தி' என்றும், மற்றொரு இடத்தில் 'வாகனம்' என்றும் வருகிறது. இப்படி சொற்களை சட்டத்திலே பயன்படுத்துவது சரியல்ல. பேச்சாக இருந்தால், ஒவ்வொரு இடத்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 13]

திலும் ஒரு மாதிரியாக இருக்கலாம். ஆனால், இது சட்டம். சட்டத்திலே எல்லா இடங்களிலும் ஒரு கருத்துக்கு ஒரே சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால் இப்போது திருத்தப்பட்ட இந்தப் புதிய சட்டத்திலேகூட ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தின் தொடர்கள், நீக்கப்படவேண்டியவை இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் படித்துக் காட்ட நேரமில்லை.

(முற்பகல் 11-20)

ஆனால் சாட்சிகள் இல்லாமல் குற்றச்சாட்டை விசாரிக்கலாம் என்றால் எப்படி நியாயம்? ஏதோ மலைப் பகுதிகளில் காய்ச்சுகிறவர்களைப் பிடிக்கும்போது சாட்சிகள் கிடைக்காது என்பது உண்மைதான்; நீதிமன்றத்தின் முன்னால் சாட்சிகளுக்குப் பதிலாக அந்தப் பாத்திரம் கொண்டு வந்து காட்டப்படுகிறது. காய்ச்சிய கலக்கல் அல்ல; ஒரு பாணைதான் — 'வெஸல்' காட்டப்படுகிறது. கலக்கல் முதலான பெயர்கள் எல்லாம் எனக்குச் சரியாக நினைவு வராது. அவற்றை அழித்து விட்டுக் காட்டலாம் என்று இருக்கிறது. நீதிமன்றத்தில் ஒரு பாணையை வைத்துக் கொண்டு 90 வழக்குகள் நடைபெறுகின்றன. ஒரே பாணைதான். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்போது சட்டத்தைக் கடுமையாக்கிவிட்டு சாட்சி தேவையில்லை என்று கூறி விட்டு வெறும் பாத்திரத்தைக் காட்டினால் போதும் என்று சொன்னால் நீதிமன்றம் எதற்கு? நீதிமன்றம் இருப்பதே சாட்சிகளை விசாரிப்பதற்குத்தான். வழக்கறிஞர்கள் இந்த வழக்கில் வாதாட எங்கே இடம் இருக்கிறது? சட்டமன்றத்தில் வாதிட இடம் இருக்கிறதே தவிர வழக்குமன்றத்தில் இனி இப்படிப்பட்ட வழக்குகளில் வாதிடுவதற்குத் தேவை கிடையாது. சாட்சிகள் இருந்தால்தான் குற்றத்தை விசாரணை நடத்த முடியும். காவல் துறையினர் குற்றவாளி என்று சொல்லிவிட்டால் நீதிபதி உடனே தண்டனை தர வேண்டும்.

இன்னொரு இடத்தில் இப்படிப்பட்ட வழக்குகளில் பெயில்-ஜாமின் முறை தேவையில்லை என்ற கருத்து வருகிறது. மூன்று ஆண்டுக்கு மேல் தண்டிக்கப்படுகிற வழக்காக இருந்தாலும் பெயில் தேவையில்லை என்ற கருத்து வருமானால், காவல் துறையினர் கை வைத்த உடனே அவர்கள் எல்லாம் குற்றவாளிகள் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு குற்றவாளிகளாக்கப்படுகிறார்கள். காவல் துறையினரால் கைது செய்யப்படுகிறவர்கள் எல்லாம் குற்றவாளிகள் என்று சொல்ல முடியாது. குற்றவாளிகள் அல்லாதவர்களையும் அவர்கள் பிடிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படலாம். காய்ச்சுகிறவன் காய்ச்சி எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுகிறான். அந்த இடத்திற்கு வேறு ஒருவன் யாரையோ தேடிக் கொண்டு வருகிறான். அந்த இடம் அரசாங்கப் புறம்போக்காக இருக்கும். யாருக்கும் சொந்தமான நிலம் அல்ல. அந்த இடத்திற்கு வருகிறவனைக் கைது செய்தால் அவன்

1979 மார்ச் 13] [திரு. க. அன்பழகன்]

உண்மையான குற்றவாளியாக இருக்க முடியாது. குற்றவாளி அல்லாதவன் பிடிக்கப்பட்டக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த அவையிலே பேசிய நண்பர் சொன்னார்—ஏற்கனவே வழங்கப்படும் பொன்மொழிதான் அது. 100-க்கு 99 குற்றவாளிகள் கூடத் தப்பித்துக் கொள்வதற்கு இடம் இருக்கலாம், ஆனால் ஒருவர் கூட குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்படுவதற்கு இடம் இருக்கக்கூடாது என்று அதுதான் நவீன சட்டத்தின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டது. சாட்சி தேவையில்லை என்று சொல்லிவிட்டு நீதிபன்றத்திற்கு ஏன் போக வேண்டும்? நீதிமன்றங்களுக்குப் போகாமல் ஆங்காங்குள்ள சப் இன்ஸ்பெக்டர்களோ அல்லது இன்ஸ்பெக்டர்களோ தண்டனை கொடுத்து விடலாம் என்று கூட நீங்கள் சொல்லி விடலாம். நீதிமன்றம் விசாரித்து தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு தேவையே இல்லை. சாட்சிகள் விசாரிக்கத் தேவையில்லை, காய்ச்சப்படுகிற பொருள்களைக் கொண்டு வந்து காட்டத் தேவையில்லை; சாட்சிகள் இல்லாத காரணத்தால் குறுக்கு விசாரணை செய்ய வேண்டிய தேவையில்லை. காவல்துறையினர் பிடித்து விட்டாலே தண்டனை பெறுவது தவிர வேறு வழி இல்லை. அந்த அடிப்படையில்தான் பெயில் தருவதும் இனி இல்லையென்ற கருத்து வருகிறது. மிகப் பெரிய கொலைக் குற்றம் செய்தவர்கள் கூட நீதிமன்றத்திற்கு வந்து பெயிலில் போகலாம் என்று இருக்கும்போது இதிலே ஜாமீன் முறை கிடையாது என்று சொல்லும் போது நீதிமன்றத்திற்கு வேலையே இல்லை.

இன்னொரு கருத்தும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'சம்மரி டிஸ்போசல்' என்ற பகுதி வருகிறது. உடனுக்குடன் தீர்ப்பளிப்பது அல்லது முடிவு வழங்குவது என்பது. மூன்று மாதத்திற்கு மேற்படாத தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டியவர்களுக்கு அவர்களே விசாரித்து 500 ரூபாய் வரை அபராதம் விதிக்கலாம் என்ற கருத்து வருகிறது.

'as a result of such trial no sentence except a sentence of fine shall be imposed.' என்று இருக்கிறது.

சம்மரி டிஸ்போசல் என்பதற்கு இந்தச் சட்டத்திலே எங்கே இடம் இருக்கிறது? எங்கே வழி இருக்கிறது? விதியைப் பயன்படுத்த எங்கே வாய்ப்பு இருக்கிறது? குறைந்த பட்சம் 3 மாத தண்டனையும், ஆயிரம் ரூபாய் அபராதமும் வழங்க வேண்டும் என்றால் அது எத்தனை குடும்பங்களை அழித்து விடும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு நன்மைக்காக நான்கு மடங்கு தீமையைச் செய்துவிடக் கூடாது.

மதுவிலக்குச் சட்டம் வெற்றிபெற வேண்டுமென்ற ஒரு நோக்கத்திற்காக எத்தனையோ குடும்பங்கள் அழிந்து விடும் நிலை உருவாகிறது. அந்தத் தண்டனையைக் குறைக்க இடமில்லாமல் இருக்கும் போது 'சம்மரி டிரயல் ஆப் செர்டன் அபன்ஸஸ்' ஏன் இடம் பெறவேண்டும்? அப்படிப்பட்ட

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 13]

முறை இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதினால் அதற்குச் சட்ட விதிகளை மாற்ற வேண்டாமா? குற்றம் செய்கிறவர்களுக்கு, இரண்டாவது முறை, மூன்றாவது முறை குற்றம் செய்கிறவர்களுக்குத் தண்டனை என்று வழங்கப் படுகிறபோது ஊர் கடத்தல் அல்லது மாவட்டத்தை விட்டு கடத்துகிற ஒரு விதி இதிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதி என்ன பலனைத் தரும்? இன்றைக்கும் கூட நமக்குத் தெரியும், பல பேர் அவரவர்கள் ஊர்களிலே அல்லது மாவட்டங்களிலே தண்டனை பெற்று குற்றவாளிகளாக அங்கே வாழ்வதற்கு அவமானப்படுவார்கள், ஆனால் மற்ற இடங்களிலே அவர்கள் போய் ராஜா போல் வாழ்கிறார்கள், பல பேர்கள் தங்களுடைய சொந்த ஊரிலே குற்றவாளிகளாக இல்லாமல் சென்னை மாநகரத்திலே பெரியவர்களாக வாழ்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இருக்கத்தான் செய்கிறது. தங்களுடைய சொந்த ஊரிலோ அல்லது மாவட்டத்திலோ குற்றவாளிகள் என்று வாழ்வதற்கு விரும்பவில்லையே தவிர அந்த ஊரைவிட்டு அல்லது அந்த மாவட்டத்தை விட்டு வெளியேறி வாழ்வதற்கு விரும்புகிறார்கள் பலர் என்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். அந்தக் காலத்திலே இருந்தது அந்தமானுக்கு அனுப்புவது என்ற முறை. அப்போது அந்தமான் இருந்த நிலைமை அப்படி, நாடு இருந்த நிலைமையும் அப்படி, ஆனால் இன்றைக்கு அந்தச் சட்டம் பயன்படாது.

இந்த அரசின் சார்பிலே நீதிபதிகளால் தண்டிக்கப்படுவார்களானால் பல பேர் வேறு இடங்களைத் தேர்ந்து எடுத்து அங்கே சென்று வாழக் கூடும். திருடுகிறவர்களும், கொலை செய்கிறவர்களும் கூட தாங்கள் திருடுவதற்கும் மற்ற குற்றங்களைச் செய்வதற்கும் தாங்கள் இருக்கிற இடங்களைத் தவிர, வேறு இடங்களைத் தான் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்- ஆகவே ஊரை விட்டு கடத்துகிற அளவிற்கு, வேறு மாவட்டத்திற்குக் கடத்துகிற அளவுக்கு இந்தச் சட்டத்திலே விதி தேவையில்லை என்பதை நான் மிகவும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒரு விளக்கத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். சட்டம் என்பது ஒரு இருட்டறை; அதில் வக்கீலின் வாதம் என்பது ஒரு பிரகாசமான விளக்கு, அந்தப் பிரகாசமான விளக்கை ஏழைகளால் பெறமுடியாது என்று சொன்னார்கள். இந்த வழக்குகளிலே 100-க்கு 90 பேர்கள் ஏழைகளாகத்தான் இருப்பார்கள். ஆகவே அவர்கள் இந்தப் பிரகாசத்தைப் பெறமுடியுமா? வக்கீலின் வாதம் என்ற அந்தப் பிரகாசம் அடியோடு அவர்களுக்குக் கிடைக்காது. அது மட்டுமல்ல, இப்போது அந்த இருட்டறையிலே காற்றுப் புகமுடியாத நிலைமை வேறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெயில் இல்லை என்று சொல்கிறபோது, குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு தண்டனை கொடுத்தாக வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது, வழக்கை விசாரிக்க சாட்சிகள் தேவையில்லை என்று சொல்கிறபோது—தவறு செய்துவிட்டு தப்பிப்பார்கள் என்ற காரணத்திற்

1979 மார்ச் 13]

[திரு. க. அன்பழகன்]

காக தவறு செய்யாதவர்களோ, அரசியல் கட்சி மாறுபாடு கொண்டவரோ பிடிக்கப்பட்டு விடுகிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அவர் தப்பிப்பதற்கு வழி கிடையாது, குடித்திருக்கிறார் என்று டாக்டர் சர்டிபிகேட் கொடுத்துவிட்டால். அதற்குப் பின்னர் அவர் குடிக்கவில்லை என்று நிரூபிப்பதற்குச் சட்டத்திலே வழி இல்லை—இந்தச் சட்டத்திலே சமுதாயத்திலே உள்ள குறை என்று கருதப்படுகின்ற குடிப்பழக்கத்தை, அடியோடு ஒழிப்பதாகக் கருதிக்கொண்டு தவறு செய்யாதவர்கள் தண்டிக்கப்படுகின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துகிறோம். தண்டனையைக் கடுமையாக்குவதன் காரணமாக கள் குடிக்கிறவருக்கும் கடுமையான தண்டனை, சாராயம் குடிக்கிறவருக்கும் கடுமையான தண்டனை, கலக்கலைக் குடிக்கிறவருக்கும் கடுமையான தண்டனை என்று இருப்பது சரியல்ல, சில வேற்றுமைகள் இருக்கவேண்டும். பதநீர் குடித்தவர் ஒருவர் மீது அவர்கள் குடித்தார் என்று வழக்குப் போடுகிற நிலைமை இருக்கிறது, கொஞ்சம் எளிதாகவும் அவரவர் குடித்திருக்கக்கூடிய குடிக்கு ஏற்பவும், சட்டமும் தண்டனையும் இருக்கவேண்டும்.

கள் குடிக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை வருகிறபோது, அவர்கள் மீது வழக்குகள் வருகிறபோது கிராமம் கிராமமாக—ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் 20 பேர்களாவது கள் குடிக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால்—அந்த 20 பேர்களையும் ஒவ்வொரு கிராமமாகச் சென்று ஒவ்வொரு முறையும் தினம் தினம் போலீஸாரால் பிடிக்கப்படுகிற நடைமுறை எவ்வளவு தூரம் சாத்தியப்படும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போலீஸார் சென்று, கிராமம் கிராமமாகச் சென்று, 10, 20 பேர்களை ஆங்காங்கே பிடித்துக்கொண்டு வந்து இன்னொரு ஊரில் உள்ள நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டுபோய் அவர்களுக்குத் தண்டனையை வாங்கித் தருவதைவிட அந்தந்தக் கிராமங்களிலேயே பஞ்சாயத்து நீதிமன்றம், அல்லது கிராம நீதிமன்றம் என்ற முறையிலே அமைத்து அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு அபராதம் விதிப்பதற்கு முயற்சிக்கலாமே தவிர இவ்வளவு பெரிய சுமைகள் தேவையில்லை. நான் சொல்வது இரண்டு வகையான குற்றங்களாக இவை பிரிக்கப்படவேண்டும். ஒன்று மக்களிடையே உள்ள பழக்கத்தால் கள் குடிக்கும் பழக்கம், இன்னொன்று போதையை அதிகப்படுத்த வேறு சிலர் தவறான முறையில் தயாரித்து அதை மக்கள் வாங்கிக் குடிக்கிற குற்றம்.

(முற்பகல் 11-30)

கலக்கலைக் குடித்தவர்களுக்கு வேண்டுமானால் தண்டனையைக் கடுமையாக்காமலே முன் இருந்த தண்டனையைத் தரலாம், நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தலாம். அப்பொழுதும் சாட்சி தேவை.

அதற்கடுத்து நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்ன வென்றால், இந்தக் குற்றச்சாட்டில் பல தடவை ஆளானவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுப்பது என்பது ஏற்றுக்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 13]

கொள்ளத் தக்கதுதான் என்றாலும்கூட, கிராமங்களிலே இருக்கின்ற 55 வயது 60 வயது ஆனவர்களை இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கப்பட முடியுமா என்பதைப் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிப் பழக்கத்திற்கு ஆளான 55 வயது, 66 வயது ஆனவர்களைச் சட்டத்தால் திருத்த முடியாது. எப்படி 24 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டால் ப்ரொபேஷன் என்ற முறையில் விடப்படலாம் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதைப்போல, 55 வயது, 60 வயது, 65 வயது என்று அந்த எல்லை எதுவாக இருந்தாலும், குறிப்பிட்ட அந்த வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் பலர் அந்தப் பழக்கம் இல்லாமல் வாழ முடியாது என்ற நிலையில், 30 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள் அந்தப் பழக்கத்திற்கு இரையாகி விட்டவர்களை இனிமேல் திருத்தி வாழச் செய்ய முடியாது என்பதை உணரவேண்டும். 50 வயதும் பெண் விதவை என்றாலும் மறுமணம் கிடையாது, தேவைப்படாது. அதைப்போல 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஒருவருக்குத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை மேற்கொள்ளக்கூடாது. கிராம நீதிமன்றம் அமைப்பது குறித்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எளிய தண்டனையைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அதன்மூலம் சமூக சீர்திருத்தத்திற்கு வழிவகை செய்ய முடியுமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இதில் உள்ள சில விதிமுறைகள் எனக்கு உடன்பாடாக இருந்தாலும் பெரும்பாலான விதிமுறைகள் என்றால் ஏற்க முடியாதவையாக உள்ளன. சமுதாயத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதவையாக இருக்கின்றன. நேற்று பேசிவிட்டுச் சென்ற பிறகு திரும்பவும் எண்ணிப் பார்த்தேன். அந்தச் சட்டத்தை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே சொல்கிறேன், இங்கே சில திருத்தங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் ஒன்று, பொதுமக்களின் கருத்தியை, 'பப்ளிக் ஓபினியனை' மக்களிடத்திலிருந்து பெற இதைச் சுற்றறிக்கையாக அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதை இங்கே ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியவில்லை. அடுத்து, இந்தச் சட்டமன்றத்திலே உள்ள பல்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் அடங்கிய பொறுக்குக் குழுவிற்கு, செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இதில் உள்ள நியாயத்தை நான் வரவேற்கிறேன். குழ்நிலை இந்தச் சட்டத்திற்கு இடம் தருகிறதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். குழ்நிலை என்று நான் சொல்லும்பொழுது அதைச் சற்று விவரமாகப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே ஒரு சட்டம், பாண்டிச்சேரியிலே ஒரு நிலை, 'ஆந்திராவிலே ஒரு சட்டம், கர்நாடகத்திலே ஒரு நிலை இன்று இருக்கிறது. இப்படி அகில இந்திய குழ்நிலை ஒரே விதமாக இல்லாதபொழுது, இன்றைக்குப் பீகார் மாநிலத்திலே மது விலக்கைக் கொண்டு வரலாம் என்று முடிவெடுக்க'. போகிறார்கள் என்ற கருத்து வந்து "இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்" பத்திரிகையிலே அதைப்பற்றிக் கருத்துச் சொல்லும் பொழுது, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய வல்லமையோ

1979 மார்ச் 13]

[திரு. க. அன்பழகன்]

திறமையோ பீகார் மாநில அரசுக்கு இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண் மென்று தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறது. அகில இந்திய அளவிலே பார்க்கும்பொழுது, நாம் இதில் எந்த அளவிற்கு அக்கறை காட்டுகிறோமோ அந்த அளவிற்கு மற்றவர்கள் காட்டுவதாக நான் எண்ணவில்லை. இதற்காக நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இழப்பு சாதாரணமானது அல்ல. நூறு கோடி ரூபாய் வருமான இழப்பு என்பது சாதாரணமான இழப்பு அல்ல. அரசாங்கத்திற்கு இதனால் நூறு கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டு காவல் துறை இந்தக் கடமையைச் செய்ய 10 கோடி ரூபாய், 20 கோடி ரூபாய் அதிகம் செலவாகும் வகையில் காவல்துறைக்கு அதிகமாகச் செலவிட்டும் அது கண்ணியத்தை இழக்கும் அளவிற்கு இந்தச் சட்டம் ஒரு காரணமாக அமைந்து நீதிமன்றங்களில் இத்தகைய வழக்குகளை விசாரிக்கும் வேலையும் மிகுதியாகி அதிகமாகி நீதிமன்றக் கடமைக்கும் குந்தகம் ஏற்பட்டு, சமுதாயமும் சீர்திருந்துவதற்குப் பதிலாக, முன்பு குடித்து அழிந்தான், இப்பொழுது வழக்கிலே அழிந்தான் என்று சொல்லும் நிலைமைகளை ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது.

குடிப் பழக்கம் என்ற சொல்லை இரண்டு வகையாகப் பயன்படுத்தலாம். குடியில் நல்ல பழக்கம் இருந்தால் குடிப்பழக்கம் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். குடிக்கிற பழக்கத்திற்கும் குடிப் பழக்கம் என்று பெயர். குடும்பத்தோடு ஒட்டி வந்த பழக்கம் என்பதால் குடிப் பழக்கம் என்ற பெயர் இதற்குப் பிறந்து விட்டதோ என்னவோ தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட பரம்பரைப் பழக்கம் தவறுதான் என்றாலும்கூட, அதை இவ்வளவு கடுமையாக தண்டித்து விடும் அளவிற்கு என்னுடைய மனச்சாட்சியின்படி நமக்கு உரிமை இல்லை.

பென்சிலைச் சீவுவதற்காகத் தேங்காயை உரிக்கும் அரிவாளைப் பயன்படுத்தக்கூடாது. பென்சிலைச் சீவுவதற்கு அதற்கான கத்தியைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டும். ஆனால் இந்தச் சட்டம் பென்சிலைச் சீவுவதற்குத் தேங்காயை உடைக்கும் அரிவாளைப் பயன்படுத்துவதைப் போல் இருக்கிறது. அரிவாளைக் கீழே போட்டுவிட்டு இதற்குத் தேவையாக இருக்கின்ற கருவியைப் பயன்படுத்துவதுதான் சரியாக இருக்கும். நான் கூறிய காரணத்தை நீங்கள் ஏற்காவிட்டாலும், நிச்சயமாக நம்புகிறேன், என்னிடத்திலே ஆதாரம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் நியாயம் அல்ல, நேர்மையான சட்டம் அல்ல, உங்களுக்கு இடையூறு செய்யக் கூடிய சட்டம். ஒரு நண்பர்கூட நேற்று நான் பேசிவிட்டு வெளியிலே சென்றபொழுது கேட்டார், இந்த அரசாங்கத்திற்கு இவ்வளவு ஆதரவாக யோசனைகளைச் சொல்லுகிறீர்களே என்று. நான் அரசாங்கத்திற்காகச் சொல்லவில்லை, சமுதாயத்திற்காகச் சொல்கிறேன். சமுதாயம் வாழ்வதற்காக இந்த அரசு செய்கிற காரியங்களிலே, எந்த, எந்தக் காரியங்களிலே ஆலோசனை சொல்ல வேண்டுமோ, அவற்றில் என்னுடைய ஆலோசனையை, என்னுடைய அறிவுக்கு எட்டிய அளவில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் பேசியது உங்களுக்குச் சரி என்று தோன்றி

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1979 மார்ச் 13]

பயன்பட்டால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவேன். நான் பேசியது பயன்படவில்லையென்று நீங்கள் கருதினால் இந்தச் சமுதாயம் வேதனைப்படும். எனவே, என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கடந்த 3, 4 நாட்களாக இந்தப் பேரவையினுடைய பெரும்பான்மையான கவனத்தைக் கவர்ந்து, நாட்டு மக்களுடைய கவனத்தையும் கவர்ந்திருக்கிற மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்துகின்றவிதமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை மிகக் கடுமையானதாக இருக்கிறது என்றும், இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றும் இங்கே பேசிய பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள் என்றாலும், நான் அவர்களுடைய பேச்சையெல்லாம் உன்னிப்பாகக் கவனித்ததில் சட்டத்திலே கடுமையிருக்கிறது என்று சொன்ன அவர்களுடைய வாத்தத்திலேதான் கடுமை இருந்ததே தவிர, சட்டத்திலே எந்த விதமான கடுமையும் இல்லையென்பதை நான் முதலிலே கூற விழைகிறேன். மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துகிற பிரச்சனைகளில் இந்தச் சட்டம் கடுமையானது என்று சொல்வார்களானால், நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைக் கோடிட்டு காட்ட இங்கே ஆசைப்படுகிறேன். இஸ்லாமிய நாடுகளாக இருக்கிற லிபியா, சவுதி அரேபியா போன்ற நாடுகளில் இன்றைக்கு இந்த மது விலக்கை அமுல்படுத்துவதற்காகச் செயலாக்கப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு சட்டதிட்டங்கள் மிகக் கடுமையானவையாக இருக்கின்றன என்பதோடு மட்டுமல்ல, சில சட்டங்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில் மனிதத் தன்மைக்கு அப்பாற்பட்டவைகளாகக் கூட அங்கே இருக்கின்றன என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம்.

ஆகவே, இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டம் யாரோ ஒருவருக்குப் பாதுகாப்பைத் தேடுவதற்காக என்று சொல்லப்பட்ட எண்ணத்தைப் போலல்லாமல், இந்த நாட்டிலே, இந்தச் சமுதாயத்திலே, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற அடித்தள மக்களாக இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், உழைக்கும் கரங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள், இப்படிப்பட்டவர்களெல்லாம் சமூகப் பாதுகாப்புப் பெற வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் பொருளாதாரப் பாதுகாப்புப் பெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நல்வாழ்வு பாதுகாப்புப் பெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை இந்த அரசு இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச்சொல்கிற அதே நேரத்தில் ஒன்றை நான் மிகத் தெளிவாகக் கூறியாகவேண்டும். சட்டங்கள் உருவாக்கப்படுகிற நேரத்தில், அந்தச் சட்டங்கள் மக்களுக்காக இருக்க வேண்டுமே தவிர மக்களைச் சட்டங்களுக்காக இடித்துச் செல்லக்கூடாது என்ற ஒரு தத்துவத்தினுடைய விளக்கமாகத்தான் இன்றைக்குத் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சரவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மெத்தப் பெருமையோடு இங்கே எடுத்துக் கூற விழைகிறேன். இதை நேரடியாகவே காணுபவர்

1979 மார்ச் 13] [திரு.திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்]

வாய்ப்பை இந்த நாட்டிலேயிருக்கிற மக்கள் சென்ற ஆண்டு வந்த கடும் வெள்ள நேரத்திலே சந்தித்தார்கள். திருச்சி மாவட்டமும், தஞ்சை மாவட்டமும் பெரும் அளவு பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில், பாதிக்கப்பட்ட வீட்டிலே குடி இருந்தவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடுத் தொகை தர வேண்டுமென்ற நேரத்திலே, அன்றைக்கு திருச்சிக்கு வருகை தந்த மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சரிடத்திலே மக்கள் நேரடியாக முறையிட்ட நேரத்தில், அதிகாரிகள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னவை, சட்டம் வீட்டின் சொந்தக் காரர்களுக்குத்தான் கொடுக்க இடம் தருகிறதே தவிர, வீட்டிலே குடியிருப்பவர்களுக்குத் தர வகை செய்யவில்லையென்பதாகும்.

அந்நேரத்தில், அச்சட்டங்கள் தேவையில்லை, இந்தச் சட்டங்கள் மக்களுக்காக இக்கவேண்டுமென்ற அந்தத் தத்துவத்தை அன்றைக்கு எடுத்துச் சொல்லி, அத்தகைய ஆக்கப்பணியிலே இன்றைக்குச் சமுதாயத்திலே இருக்கிற மக்களுக்காக, சட்டத்தை உருவாக்குகிற தன்மையிலே இருக்கிற தமிழக அரசு, மக்களுடைய எதிர்கால நல்வாழ்வை எண்ணித்தான் இந்தச் சட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூறுகின்ற நேரத்தில், அவரவர்கள் விருப்பு வெறுப்புக்கு விட்டுவிட வேண்டுமென்று கூறுகின்ற வாதத்தை நாம் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இதற்கு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு சமுதாயம் இன்னொரு சமுதாயத்தை அழிக்க நினைப்பதை நிச்சயமாக நம்மாலே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஒரு முதலாளி, ஒரு தொழிலாளியைப் பழி வாங்க நினைப்பதை நிச்சயமாக நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதைப் போல் ஒரு சமுதாயம் நல்ல முறையில் வாழவேண்டுமென்பதற்காக நாம் கொண்டு வருகிற எந்தவிதமான சட்டமாக இருந்தாலும் அந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்தவுடனே, அந்தச் சட்டம் கடுமையாக இருக்கிறது என்று சொல்வார்களானால், நான் நிச்சயமாக ஒரு உதாரணத்தைக் கூறமுடியும். ஒரு தாய் தன்னுடைய குழந்தைக்கு உடல் நலம் இல்லையென்று மருத்துவரிடத்திலே கேட்டு, அந்த மருத்துவர்தருகின்ற மருந்தை குழந்தைக்கு ஊட்டப்போகிற நேரத்தில், மருந்து கசக்கும் என்ற எண்ணத்தில் வாயை இறுக மூடிக் கொண்டு குழந்தை அழ ஆரம்பித்தால், அந்த அழகையைப் பார்த்து, குழந்தை அழுகிறதே என்று மருந்தைத் தராமல் விட்டு விடுவாளேயானால் தாய் என்ற ஸ்தானத்திலேயிருந்து அந்தத் தாய் இறங்கி விடுகிறாள் என்பதற்கு வேறு எடுத்துக்காட்டை நான் சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை. அழுதாலும் குழந்தை யினுடைய உடல் நலத்தைக் கருதி அந்தக் குழந்தையினுடைய வாயிலே மருந்தைப் புகட்டுகிற தாய்தான் உண்மையிலே தாய், பத்து மாதம் சுமந்து பெற்றெடுத்த தாயாக இருக்க முடியும் என்பதை நான் இந்த அவையிலே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்] [1979 மார்ச் 13]

(முற்பகல் 11-40)

ஆகவே அத்தகைய தாய் உணர்வோடு, தாய்ப் பர்சுத்தோடு இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது தான் இந்தச் சட்டம் என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு இத்தகைய சட்டத்தினாலே, சிறையில் கூட்டம் நிரம்பி வழியும், சிறையில் கூட்டம் அதிகமாக இருக்கும் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களை ஒன்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் வருவதைத் தடுத்து விட்டால் குடி மறைந்து விடாது, சிறைச்சாலையில் கூட்டம் குறைந்து விடாது என்பதை மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்கள் சொன்னபோது, குடிப்பழக்கம் என்பது, குடிச்சின்ற பழக்கம் என்று எடுத்துக் கொள்ளாமல் நல்ல குடும்பத்தினிடையே வந்த பழக்கம்—குடிப்பழக்கம் என்ற முறையிலே மாறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பையும் இந்தச் சட்டம் நிச்சயமாக உறுதி தரும் என்பதையும், அந்த நம்பிக்கையை நாம் நிச்சயமாகப் பெறுவோம் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் கூறியாக வேண்டும்.

குடிப்பழக்கத்தினால் தனி மனிதன் பாதிக்கப்படுகிறான், ஒரு குடும்பம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஒரு தனி மனிதன் பாதிக்கப்படுகிறான் என்ற அளவிலே சொல்வார்களேயானால் சைகலாஜிகல் என்று சொல்லக்கூடிய விதத்திலே, மெடிகல் என்று சொல்லக்கூடிய விதத்திலே, சோஷியலாஜிகல் என்று சொல்லக் கூடிய விதத்திலே இப்படி மூன்று விதங்களிலே பாதிக்கப்படுகிறான் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூறியாக வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று அன்றைக்கு ஆரம்பத்திலே உலகப் பெரியார் காந்தியார் அவர்கள் எழுப்பிய நேரத்திலே கூட பல்வேறு விதமான எதிர்ப்புச் சக்திகள் இந்த நாட்டிலே மூண்டெழுந்தன என்பதை நாம் உணர்வோம். குடியை நாமாக நீக்கிவிட முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சமுதாய நல்வாழ்வு முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால், இத்தகைய குடிப்பழக்கத்தை நீக்கித்தான் ஆகவேண்டும்.

நம்மையெல்லாம் வழி நடத்திச் சென்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், தந்தை பெரியார் அவர்கள், மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள், கர்ம வீரர் காமராஜ் அவர்கள் அத்தனை பேரும் மது விலக்கை முழுமையாக ஆதரித்தார்கள். மது விலக்கை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று தந்தை பெரியார் தமக்குச் சொந்தமான ஒரு காட்டையே வெட்டி விட்டார். அது எல்லோருக்கும் தெரியும். மது விலக்கை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று யாரும் இந்த நாட்டிலே சொன்னதில்லை. அப்படிச் சொல்லி இந்த நாட்டிலே தலைவர்களாக யாரும் இருக்கமுடியாது என்பது கடந்த கால வரலாற்றிலே புதைந்து கிடக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

நான் மது விலக்கை ஆதரித்து பேசுகின்ற இந்த நேரத்தில் சில கோட்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டியாக வேண்டும். அந்தக் கோட்பாட்டை எடுத்துக் காட்டும்போது, இந்த அரசு இந்தக்

1979 மார்ச் 13] [திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்]

திட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டுமென்றே கொண்டு வரவில்லை, நீண்ட காலமாக இந்த நாட்டிலே கொண்டு வரப்படாமல் இருந்த, கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்ற திட்டத்தைத்தான் இன்றைக்கு இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

குடித்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தண்டனையை கொஞ்சமாவது குறைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மற்ற சட்டங்களை, குற்றங்களுக்கான தண்டனைகளை எடுத்துப் பார்க்கும்போது இது குறைவான தண்டனை தான். வெளிநாடுகளிலே கூட மதுவைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலக்கவேண்டும் என்று முயற்சி செய்திறார்கள், அங்கேயெல்லாம் இரவு நேரங்களில் வேகமாகச் செல்லக்கூடிய எந்தக் காரோட்டியையும் தடுத்து அவர் மதுவை அளவுக்கு அதிகமாக அருந்தியிருக்கிறார் என்று நிரூபிக்கப்படுமேயானால் அவருக்கு உடனடியாகக் கடுமையான தண்டனை அளிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலை இன்றைக்கு மேல் நாடுகளில் இருக்கிறது. அது மட்டும் அல்ல. விமானத்திலே போகிறவர்கள் பாதுகாப்புக்காக விமானத்தை ஒட்டுகிறவர்கள் 48 மணி நேரத்திற்கு முன்னாலே தன்னுடைய குடியை நிறுத்தியாக வேண்டும் என்று ஆய்வு போடப்பட்ட இன்றைக்கும் விமான கூடத்தில் அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இதற்கு வேடிக்கையாக அறிஞர் ஒருவர் சொன்னார், விமானத்தை ஒட்டுபவன் ஒரு தவறு செய்கிறான் என்று சொன்னால், அந்தத் தவறே முதல் தவறாகவும், கடைசி தவறாகவும் இருக்கும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்.

நான் இப்படிச் கூறுகிற அதே நேரத்தில், 1937-ம் ஆண்டு மது விலக்குச் சட்டத்தை முன் மொழிந்து மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் உரையாற்றினார்கள். அந்த உரையை நாம் இந்தக் காலத்திலே எண்ணிப் பார்ப்போமானால் அது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை நாம் உணர முடியும். அவர் பேசுகிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டார், “இந்தத் தீமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதில் எல்லோருக்கும் உடன்பாடு தான். ஆனால், இதை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. இந்த அரசு இந்த விஷயத்தில் கொண்டுள்ள கருத்து என்ன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நான் கூற விரும்புவது எல்லாம் இது தான். இந்தச் சட்டம், ஒன்று நமது மாகாணத்தின் அல்லது நமது அரசின் புகழை நிலைநாட்டும் அல்லது அழிக்கும்.

எனவே, இந்த மாமன்றத்தை நான் வேண்டுவதெல்லாம் எங்களுக்கு இந்த முயற்சியில் ஈடுபட ஒரு வாய்ப்புத் தாருங்கள். அரசை நடத்துவதற்கான நிதியைத் தேடுவதில் பிரச்சனைகள் உள்ளது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. அதைக் குறைத்துக் கூறவுமில்லை. முஸ்லீம் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒருமித்து இந்தக் கருத்தை வரவேற்றார்கள். முஸ்லீம் அல்லாதவர்கள் பலர் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்கள். இவ்வாறு அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிட்டதனால் எங்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாகவே உள்ளது. இந்த மக்களின் கருத்துக்களை அவர்கள் பிரதிபலிப்ப

[திரு, திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்] [1979 மார்ச் 13]

தாகவே எடுத்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதில் கஷ்டம் இருக்கிறதென்றால் குற்றப் பரம்பரையினர்களையும் சமூக விரோதிகளையும் சட்டத்தினைக் கொண்டு அடக்கி வைப்பதில் உள்ள கஷ்டத்தை விட இது ஒரு பெரிய கஷ்டமாக இருக்காது என்று கூறுகிறேன்.” என்று 1937-ம் ஆண்டு முதறிருர் ராஜாஜி அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றியதன் தமிழாக்கம் தான் நான் படித்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்-தலைமை)

அது மட்டுமல்ல, 1974-ம் ஆண்டு இன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வீற்றிருக்கின்ற மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் உரையாற்றுகின்ற நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “மது விலக்குக் கொள்கையை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டபோது அதற்கு எதிர்க்கட்சிகளின் சார்பில் பலமான மறுப்புகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. தோழமைக் கட்சிகளின் சார்பிலும் நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல்—

“நகுதல் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தம் பொருட்டு”

என்ற வகையில் இடித்துக் காட்டப்பட்டது.

ஆயினும் அன்றைக்கு இருந்த பல்வேறு நிலைமைகளை நான் இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து விளக்கி—“இப்போது மது விலக்கை ஒத்தி வைப்பது தவறு என்றாலும் வேறு வழி இல்லை” என்பதை மிகுந்த வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொண்டேன். பிறகும் நான் அன்று பேசிய பேச்சுக்களின் அவைக் குறிப்புகளை எடுத்துப் பார்த்தால், எதிர்க்கட்சி, தோழமைக்கட்சி யோசனைகளுக்கு மதிப்பளித்த அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்கிறோம் என்ற வார்த்தையைத் தெரிவித்து மது விலக்கை ஒத்தி வைத்தது முதல் இன்னாள் வரை—நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திலே குறிப்பிட்டதைப் போலவும், துணை மாநியக் கோரிக்கையில் எடுத்துச் சொன்னது போலவும், அண்ணல் காந்தியடிகள் நெறி நின்ற அண்ணா அவர்கள் அமைத்த அரசு ஏதோ ஒரு முள் தன்னுடைய நெஞ்சில் குத்தியது போன்ற உணர்வோடுதான் இந்த மது விலக்குக் கொள்கையை ஒத்தி வைத்ததில் இருந்து இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன்.” ஆகவே, ஒரு முள் நெஞ்சில் குத்தியது என்பதை இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கும் கலைஞர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக கூறியிருக்கிறார்கள்.

அதே போல, மது விலக்குக் குறித்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1957-62 ஆம் வருட காலத்தில் சட்டசபையில் பேசினார். “மது குடித்து விட்டு, தெருவில் அலங்கோலமாகவும், அநாகரீகமாகவும் நடக்கும் கலகங்களும்,

1979 மார்ச் 13] [திரு. திருச்சி ஆர். செளந்திரராஜன்]

கலவரங்களும் மது விலக்கு அமுலாகியுள்ள காலத்தில் காணவில்லை. இந்த ஒரே ஒரு காரணத்திற்காகவேனும், மது விலக்கைச் சிறிதும் தளர்த்தக் கூடாது-வேறு சில மாநிலங்களைப் போல மது விற்பதற்கு வழி செய்தலும் கூடாது" என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைப் போலவே, மது விலக்கைப் பற்றி முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1968-ல் பிரகடனம் செய்தார்கள். 'மது விலக்குப் பற்றி சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூற்றாண்டு விழா மண்டபத்தில் அகில இந்திய மதுவிலக்கு மாநாடு நடைபெற்றது. அண்ணா, காமராஜ், சசிலா நாயார் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். மது விலக்கு மாநாட்டில் அறிஞர் அண்ணா பேசியதன் சாரம். 'தமிழ்நாட்டில் மது விலக்கு அமல் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. மது விற்பனை மூலம் கிடைக்கும் பல கோடி ரூபாய்கள் வருமானம் இல்லை. இந்த வருவாய் இழப்பை மத்திய அரசு ஈடு செய்யவில்லை. இதே சமயம் மது விற்பனை நடக்கும் மாநிலங்கள் மது விலக்கைக் கொண்டு வர மத்திய அரசு உதவும். வருவாய் இழப்பை ஈடுசெய்து வரும் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால், ஏற்கனவே-மது விலக்கில் முழு நம்பிக்கை வைத்து அமல் செய்துவரும் தமிழகம் போன்ற மாநிலங்களுக்கு மத்திய நிதி உதவி இல்லை என்று மறுக்கப்படுகிறது" என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசினார்கள். அதோடு மட்டும் அல்ல. அண்ணாவை விட்டு நீங்காத பழக்கம், நிருபர் கேள்வி கேட்க பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பதில் அளித்தார். மது விலக்கு குறித்து உங்களது திட்டவட்டமான கொள்கை என்ன? அதற்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பதில், ஒரே வாக்கியத்தில் பதில் சொல்கிறேன். பாதியைச் சொல்கிறேன் மீதியை நீங்கள் (நிருபர்கள்) முடியுங்கள் பார்க்கலாம் என்று சொல்லி I am addicted to..... என்று சொன்னார். நிருபர்கள் உடனே 'snuffing' என்றும் 'playing cards' என்றும் பல விதமாகச் சொன்னார்கள். பின்னர் அண்ணா சொன்னார், I am addicted to prohibition.

(முற்பகல் 11.50)

மது விலக்குப் பழக்கத்திற்கு நான் அடிமை என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறினார்கள். கெட்ட பழக்கத்திற்கு அடிமை என்பது வழக்கம். ஆனால் அண்ணா அவர்கள் மது விலக்குக்கு அடிமை என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது ஒரு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த சொல் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அண்மையிலே மருத்துவர்கள் எல்லாம் கூட இரண்டு குழு வினராகப் பிரிந்து, ஒரு குழுவினர் மது விலக்குத் தேவை என்று வாதிட்டார்கள். இன்னொரு குழுவினர் மதுவிலக்குத் தேவையில்லை என்று வாதிட்டார்கள். இப்படி வாதிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் இன்னொரு கட்சிக்குப் போய் வேண்டும் என்றும் வேண்டாம் என்றும்

[திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்] [1979 மார்ச் 13]

வாதிட்டார்கள், இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் இந்தத் தமிழ்நாடு கண்டுகொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும்.

மதுவுக்கு பழக்கமாகிவிட்ட 60 வயதுக்காரர் அந்தப் பழக்கத்தைக் கைவிட மாட்டார், அவரால் நிறுத்த முடியாது என்று பேராசிரியர் அவர்கள் இங்கே கூறினார்கள். 60 வயதுக் காரரைக் காப்பாற்ற முடியாது என்று சொன்னாலும் வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தின் நலனை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் இந்த வளரும் சமுதாயம் மதுப் பழக்கத்திலிருந்து மீட்கப்படுகிறது.

ஒரு தாய் மதுப்பழக்கத்திற்கு ஆளாகி இருந்தால், அந்தத் தாயின் கருவிலே இருக்கின்ற குழந்தை பல்வேறு வகைகளிலே பாதிக்கப்படுகிறது. கை, கால் முடமாகலாம்; கண் பார்வை மங்கலாம்; வளர்ச்சி கூட தடைப்படலாம் அல்லது குறையலாம் என்று மருத்துவத் துறை ஆராய்ச்சியின் மூலம் தெரிய வருகிறது.

ஒரு தந்தைக்கு மதுப்பழக்கம் இருந்தாலும் அத்தகைய பயங்கர நோய்கள் அவர்களுக்கு உருவாகின்ற குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று இன்றைக்கு மருத்துவத் துறையிலே இருப்பவர்கள் கண்டறிந்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த நாட்டுக்கு எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, மதுப் பழக்கத்திற்கு ஆளானவர்களுக்கு ஏற்படும் வியாதியை ஒரு வியாதி என்று யாரும் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. எல்லாவிதமான வியாதிகளும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இந்தக் கொடிய மதுப்பழக்கம் இதயத் துடிப்பைப் பாதிக்கிறது; இதயத்தைப் பாதிக்கிறது; வீக்கம் ஏற்படுகிறது; மூளை பாதிக்கப்படுகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் முக்கியமான உறுப்புகளிலே ஒன்றான லிவர் வீங்கி, சீழ் பிடித்து, 'சிரோசிஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய கொடிய நோய் ஏற்படும் சூழ்நிலையை இந்த மதுப்பழக்கம் ஏற்படுத்துகிறது.

மதுவை அதிகமாக அருந்துபவர்களுடைய மூளை வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. மூளை ஒரு முக்கியமான பகுதி. சென்டர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய, ஜங்க்ஷன் என்று சொல்லக்கூடிய இடம் மூளையாக அமைந்திருக்கிறது. சென்டர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த இடம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழக்கப்படுமானால் மற்ற உறுப்புகள், மற்ற பகுதிகள் ஒவ்வொன்றாகக் கெட்டு விடும், செயலிழந்துவிடும் என்று இன்றைக்கு மருத்துவ நிபுணர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னால்தான் அத்தகைய குறைபாடு ஏற்படும் என்றாலும் ஆரம்பத்திலேயே இந்தப் பழக்கத்தை நிறுத்திவிடுவதுதான் சிறந்த முறை என்று மருத்துவர்கள் சொல்கிறார்கள். மதுப்பழக்கத்திற்கு ஆளான ஒருவர் இடை

1979 மார்ச் 13] [திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்]

யிலே அந்தப் பழக்கத்தை நிறுத்திக் கொண்டால் 'கார்டியாக்' என்று சொல்லக்கூடிய இதயம் சம்பந்தப்பட்ட நோய்கள் குறைகின்றன என்று தற்போது மருத்துவ நிபுணர்கள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சனைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்த பின்னால்தான் மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்கும், அவர்களுடைய உடல் நலத்திற்கும் ஏற்ற வகையில், நல்வாழ்வைப் பேணுகின்ற வகையில் இன்றைக்கு இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதைப் பார்த்து யாரும் பயப்படத் தேவையில்லை, பயப்பட வேண்டிய அம்சங்கள் எதுவும் இதிலே நிச்சயமாக இல்லை. இந்தச் சட்டம் யாரையும் பயப்படுத்துவதற்காகக் கொண்டுவரப்படவில்லை.

பட்டுக்கோட்டை வட்டாரத்திலே சர்வகட்சி சார்பிலே அமைக்கப்பட்ட ஒரு மதுவிலக்குக் கமிட்டி செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அந்தக் கமிட்டியினர் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இத்தகைய ஒரு மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக அமுலாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஒரு மாநாடு நடத்தினார்கள். தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அந்த மாநாட்டிலே கலந்துகொண்டு பேசினார்கள். அப்போது அங்கே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு நல்ல மதுவிலக்குச் சட்டத்தை விரைவிலே இந்த அரசு கொண்டு வர இருக்கிறது; அது கொஞ்சம் கடுமையாக இருக்கும் என்று சொன்னபோது கூடியிருந்த மக்கள் ஆரவாரம் செய்து அதை வரவேற்றார்களே தவிர அது கடுமையான சட்டம்; அந்தச் சட்டம் வேண்டாம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை.

இன்றைக்கு மது ஒழிப்புக் கமிட்டியிலே சர்வ கட்சியின் சார்பில் சுமார் 70 பேர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியிலே தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம், சுய மரியாதை இயக்கம், திராவிடர் கழகம் போன்ற இயக்கங்களில் உறுப்பினராக இருந்த திரு. எஸ். பாப்பையன் அவர்கள்தான் இன்றைக்குத் தலைவராக இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து திரு. என். வைத்தியலிங்கம். இவர் ஜனதா இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரும் உறுப்பினராக இருக்கிறார். பெருந்தலைவர் காமராஜர் உயிருடன் இருந்தபோது நடத்திய போராட்டங்களில் பங்கு பெற்றவர். குறிப்பாக 72-ல் நடந்த விவசாயிகள் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டு சிறைத் தண்டனை பெற்றவர்.

அடுத்து திரு. ஆர். வி. சோழவேந்தன். இவர் பட்டுக் கோட்டை நகர திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அவைத் தலைவர். இவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நகரச் செயலாளரின் கோரிக்கையின்படி மதுவிலக்குக் கமிட்டியிலிருந்து ராஜினாமா செய்தவர்.

[திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்] [1979 மார்ச் 13]

அடுத்து அந்த மதுவிலக்குக் கமிட்டியிலே பின்வருபவர்கள் கமிட்டிச் செயலர்களாக இருக்கின்றனர். திரு. ஏ. வைரக்கண்ணு என்பவர் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் நகரச் செயலாளராக இருக்கிறார். 1972-லே நடைபெற்ற விவசாயிகள் போராட்டத்தில் சிறை சென்றவர். அடுத்து திரு. எஸ். ஏ. சர்மா என்கிற அருணாசல சர்மா. இவர் ஜூலை 30-ல் மது ஒழிப்பு மாநாடு நடக்கும்போது இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் இருந்தவர். தற்போது இந்திய கம்யூனிஸ்டு (மார்க்சிஸ்டு) கட்சியின் நகரச் செயலாளராக இருப்பவர். இவர் 22 வருட காலமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருப்பவர். அடுத்து திரு. ஆர். மாரிமுத்து. இவர் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நகர துணை அமைப்பாளர். அடுத்து திரு. துரைமாணிக்கம். இவர் தஞ்சை மாவட்ட இளைஞர் காங்கிரஸ் கமிட்டி துணைத் தலைவர். அடுத்து திரு. கருப்பையா இவர் ஜனதாக் கட்சியின் நகரச் செயலாளர்.

அடுத்து திரு. தம்பி எஸ். திருச்சிற்றம்பலம் என்பவர் இக்கமிட்டியின் பொருளாளராக இருக்கிறார். இவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மாநில பொதுக்குழு உறுப்பினர். இவர் தஞ்சை மது ஒழிப்பு மாநாட்டில் கேடயம் பெற்றவர். இவரைக் கமிட்டியில் இருந்து ராஜினாமா செய்ய நகர திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் வற்புறுத்தியும் இதுவரை மது ஒழிப்பு கமிட்டியிலிருந்து ராஜினாமா செய்யாமல் தொடர்ந்து கமிட்டி பொருளாளராக இருக்கிறார். தொடர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் தான் இருக்கிறார்.

அடுத்து செயற்குழு உறுப்பினர்களில் முக்கியமானவர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். திரு. தீப்பொறி எஸ். இராமசாமி என்பவர் ஒரு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பேச்சாளர். இவரை மது ஒழிப்புக் கமிட்டியிருந்து ராஜினாமா செய்யச் சொன்னதால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்து ராஜினாமா செய்துவிட்டு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்ந்தவர். அடுத்து திரு. ஏ. முருகேசன். இவரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர். திரு. சுப்பிரமணியம் என்பவர் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர். திரு. சி. அடக் கலம், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர். திரு. டி. கே. சீனிவாசன், இவரும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே, இத்தக் கமிட்டியிலே பல கட்சிகளையும் சார்ந்தவர்கள் அங்கம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. ஆர். சோழவேந்தன் அவர்கள் ராஜினாமா செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் நான் இங்கே ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதாவது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்தக் கொள்கையைக் காப்பாற்றுவதற்கு பாடுபட்டாரோ, அதாவது எத்தனை கோடியினை இழந்தாலும் தெருக்கோடியிலே இருக்கின்றவர்கள் மதுப்பழக்கத்திற்கு அளாக விட மாட்டேன் என்று அண்ணா அவர்கள் கொண்டிருந்த இலட்சியத்தைக் காப்பாற்ற மனமில்லாமல், இந்த மாதிரி

[1979 மார்ச் 13] [திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்]

மதுவிலக்குக் கமிட்டியிலே உறுப்பினராக இருப்பதே பாவம் என்று கருதக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்களே என்று தான் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மதுவினால் ஏற்படுகின்ற தீமைகளைப் பற்றி எல்லாம் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் மருத்துவ ரீதியிலே இதுவரையில் அரிய விளக்கங்களை இங்கே தந்தார்கள். அதிலே நாங்கள் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. எங்கள் கட்சியினரோ, அல்லது பேராசிரியர் அவர்களோ எடுத்து வைத்த கருத்திலே நாங்கள் இந்த மது விலக்குக் கொள்கையை எதிர்க்கிறோம் என்கிற வாதத்தை வைக்கவில்லை. ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சட்டம் போதுமானது. புதிதாக ஒரு அவசரச் சட்டம், கடுமையான சட்டம் தேவை இல்லை என்பதைத்தான் நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம். அது மாத்திரமல்ல. இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு வியாசர்பாடியிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற போது தவறு செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அமைச்சராக இருந்தாலும், அதிகாரிகளாக இருந்தாலும், நிச்சயமாக ஓராண்டு காலம் தண்டனை தருகின்ற அளவுக்கு சட்டம் வருகிறது என்று மத்திய அமைச்சரை வைத்துக்கொண்டு ஒரு வாக்குறுதியினைத் தந்தார். அது எல்லா பத்திரிகையிலேயும் வந்திருக்கிறது. எனவே, அவர் சொன்ன வாக்குறுதிக்கேற்ப, அதற்குரிய பகுதி இந்தச் சட்டத்திலே இடம் பெறவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழகத்தினுடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த மது விலக்கினை அமல்படுத்துவதற்கு, அது தீவிரமாக செயல்படுவதற்கு உரிய சட்டத்தைக் கொண்டு வருவோம் என்றுதான் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலேதான் இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிப்பு ஏற்படும் என்று சொல்வதைவிட

[நண்பகல் 12-00]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்பது, அவசரச் சட்டம் வருவதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் வியாசர்பாடியில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நிகழ்ச்சியில் அறிவித்தார்கள், அந்த அறிவிப்பில் இந்தச் சட்டத்தில் அமைச்சர்களும் ஈடுபடுத்தப் படுவார்கள், அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டப்படி ஒரு ஆண்டு தண்டனை கிடைக்கும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தாரா, இல்லையா? அது இச்சட்டத்தில் இடம் பெற்றிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் அறிவித்த கொள்கையிலிருந்து இந்த அமைச்சரவை பின்வாங்கவில்லை, அப்படி இந்தச் சட்டத்தில்

[மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 மார்ச் 13]

சந்தேகம் ஏற்படும் என்ற நிலைமை இருக்குமானால் நிச்சயமாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியது போல் சட்டம் மாற்றப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அவைகளையெல்லாம் மாற்றுவதற்காகத்தான் இதை ஒரு ஆய்வுக் குழுவிற்கு, பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு, செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே அதைத் தெரிவிக்கக்கூடிய வகையில் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் அதை விளக்கிச் சொல்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் அதற்கான அமென்ட்மென்ட் இப்போதே அவையில் வினியோகிக்கப்படவேண்டும்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: Enhanced punishment has been provided for second offences committed by 'public servants' as defined under Clause 14-A of Sec. 3 and persons other than public servants, that is, private persons. Ministers also will come within the ambit of that Clause and no Minister can be outside the ambit of that definition.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அப்படியிருக்கும் போது குறிப்பிட்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏன் அதை அறிவித்தார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் பேசியதை இப்போது ஏன் அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. மீண்டும் சொல்கிறேன். எல்லாரையும் சேர்த்திருக்கிற நிலைதான் இருக்கிறது. சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் சொன்னதை, அப்படி ஏன் சொன்னார்கள் என்று இப்போது கேட்பது எப்படிப் பொருத்தம் என்று தெரியவில்லை.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். இது மதுப் பிரசங்கமோ, மலைப் பிரசங்கமோ. 'பப்ளிக் சர்வன்ட்ஸ்' அல்லது பொதுமக்கள் என்பதில் அமைச்சர்களும் சேருவார்கள் என்றால் அதைத் தனியாக மென்ஷன் செய்யத் தேவையில்லையே. அரசாங்க அதிகாரிகளும் பொதுமக்கள்தான். அப்படியிருக்கும்போது ஏன் அவர்களை மட்டும் 'பப்ளிக் சர்வன்ட்ஸ்' என்று சொல்லி, அதுவும் போலீஸ் ஆபீசர்கள், புரொஹிபிஷன் ஆபீசர்கள் என்று ஏன் பிரித்துக் காட்ட வேண்டும்? ஏன் அமைச்சர்களையும் அதில் இணைக்கக் கூடாது? பொது மக்கள் என்றால் அமைச்சர்களும், அதிகாரி

1979 மார்ச் 13]

[திரு. துரைமுருகன்]

களும் அதில் வரமாட்டார்களா? ஏன் ஆபீசர்கள் என்று தனியாகப் போடவேண்டும்? ஆகவே இது முரண்பாடாக இருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய சட்டமேதைக்கு அது எப்படித் தெரியாமல் இருக்கும்?

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஐ. பி. ஸி. செக்ஷன் 21-ல் 'பப்ளிக் சர்வென்ட்ஸ்' என்பதற்குத் தெளிவாக விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 'பப்ளிக் சர்வன்ட்ஸ்க்கு' ஒரு தண்டனை 'பப்ளிக் சர்வென்ட்ஸ் அல்லாதவர்களுக்கு' ஒரு தண்டனை என்று சொல்லும்போது, 'போலீஸ் ஆபீசர்ஸ்', 'ப்ரொஹிபிஷன் ஆபீசர்ஸ்' அதர் ஆபீசர்ஸ், 'ஆத்தரைஸ்ட் பை கவர்ன்மென்ட்' என்று தனித்தனியாகப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோடில் 'பப்ளிக் சர்வன்ட்ஸ்' என்பதற்கு டெபனிஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் மலைப்பிரசங்கம் செய்யாமல் சட்டத்தைப் பற்றி சொன்னால் செளகரியமாக இருக்கும்.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே. பப்ளிக் சர்வன்ட்ஸ் என்று சட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் புரிந்து கொண்ட அளவிற்கு அதன் ஸ்பிரிட்டைச் சொல்கிறேன். பப்ளிக் சர்வன்ட்ஸ் என்பதற்கு தெளிவாக விளக்கம் தரக்கூடிய க்ளாஸ் இருக்கிறது. வேலியே பயிரை மேய்ந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்துகிற அல்லது நிறைவேற்றுகிற அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் அவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்படவேண்டும் என்றுதான் போலீஸ் ஆபீசர்ஸ், ப்ரொஹிபிஷன் ஆபீசர்ஸ் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

It is self-explanatory and self-sufficient என்ற விவரத்தை தங்கள் மூலம் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அப்படியானால், ஹைக்கோர்ட் ஐட்ஜ் பப்ளிக் ஸெர்வென்ட் இல்லையா, ... அமைச்சர்கள் பப்ளிக் ஸெர்வென்ட் இல்லையா?..

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தங்கள் இந்த அவசரச் சட்டத்தை நீக்கவேண்டும் என்பது. அதற்குப் பதிலாக இதை தீவிரப்படுத்தாமல் சட்டத்தை தளர்த்தவேண்டும் என்கிற நிலையைத் தான் நாம் இப்போது வற்புறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. துரைமுருகன் : திரு. கூத்தக்குடி அவர்களுக்கு நான் மாறுபட்டு பேசவில்லை. நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு பதிலை நான் எதிர்பார்க்கிறேன். பப்ளிக் ஸெர்வென்ட் என்பதில் பொதுமக்களும் வருவார்கள், அந்த

[திரு. துரைமுருகன்]

[1979 மார்ச் 13]

அடிப்படையில், அமைச்சர்களும் வருவார்கள், அமைச்சர்கள் என்று தனியாக குறிப்பிட வேண்டிய தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படி எடுத்துக் கொண்டால், அமைச்சரும் பொதுமக்களில் ஒருவர் தான். பப்ளிக் ஸர்வென்டும் பொதுமக்களில் ஒருவர் தான். அப்படியென்றால் பப்ளிக் ஸர்வென்ட் என்று பிரித்து தனியாகத் காட்டுவானேன்? அதற்கும் இதற்கும் ஏன் முரண்பாடு இருக்க வேண்டும்? இதற்கு சட்ட அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து பதிலை எதிர்பார்க்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: Mr. Speaker, Sir, in my reply I will give a detailed answer to the question raised by the hon. Member Thiru Rahman Khan and Thiru Duraimurugan, but for the present it will be sufficient for me to say this much. This definition does not over-ride the definition under the Indian Penal Code. Section 21 of Indian Penal Code defines who is a public servant and there are, to the best of my knowledge, (I will tell from my memory) ten clauses. It has not been provided for in this Act notwithstanding any other definition under any other law. Therefore, it is open to any man to contend here, as X or Y, who are Ministers, or Judges or Magistrates or any other officer or categories who fall within these ten clauses of Section 21. It is open to you to contend he is a public servant. We have made special provision because you have attributed bribery against law enforcement officers. Some of you have attributed collusive action in profiteering. Some of you have attributed even participation in illicit distillation. So this Government was very anxious that the law enforcement officers found drinking must be punished doubly and therefore, they have made this distinction.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்தின் அடிப்படையில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 'பப்ளிக் ஸர்வென்ட்' என்ற பரவலான பொருள் தரும் ஒரு தொடரை இதில் உபயோகப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக 'ஆபீஸர் கன்ஸர்ன்டு' அல்லது 'என்போர்ஸ்மென்ட் அஃபிஷியல்ஸ்' என்ற தொடரை உபயோகித்திருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட அளவிற்குத் தான் இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள 'பப்ளிக் ஸர்வென்ட்' என்பதற்கான டெபினிஷனில் தெளிவாக்கப்படுகிறது. வெறும் 'பப்ளிக் ஸர்வென்ட்' என்று வரும்போது, அதில் அமைச்சர் உட்பட்டவரா, இல்லையா என்ற கேள்வி வருகிறது. ஆகவே, இதில் 'பப்ளிக் ஸர்வென்ட்' என்று கூறப்பட்டிருப்பதற்குப் பதில் 'என்போர்ஸ்மென்ட் அஃபிஷியல்ஸ்' என்கிற பொருத்தமான சொற்றொடரை ஏன் பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவு செய்து இதை வளர்க்கவேண்டாம், நீங்கள் குறுக்கிட்டு கேட்டது போதும். தயவு செய்து உட்காருங்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர்..

1979 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : இந் நாட்டில் ஏல்லோரும் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்தச் சட்டத்தை....

THIRU M.A. LATHEEF: Mr. Speaker, Sir, Some of the provisions of the Bill are of very serious consequences and of de per impications. What I submit is that the Hon. Law Minister should give some deep thought to this. I was very much surprised to hear the explanation given by the Hon. Law Minister. I do not know what are the reasons which prompted the Hon. Law Minister to give such reasons. The question is whether you can treat persons in similar circumstances in dissimilar fashion. Will it not offend equality before law and offend Article 14?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள், நீங்கள் இனிமேல் பேசப்போகிறீர்கள், அப்போது இந்தச் சந்தேகங்களை எல்லாம் கேட்கலாம். இப்போது முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

THIRU M. A. LATHEEF : Therefore, I would like to get a clarification from the Hon. Minister whether this will not offend Article 14 and to what extent it is repugnant to Article 14 of the Constitution.

(பிற்பகல் 12-10)

The other one is whether in view of the clear violation of the provisions of Article 14, this Legislature is competent to enact this law which has been precluded under Article 13 of the Constitution. These are the main questions.

The other questions emanate only from the answer given by the Hon. Minister on this point. That is why we press that there are so many legal implications in this Bill which should be gone into deeper and then only it should be made a statute. Otherwise it will be struck down by the Court. What is the use?....

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Mr. Speaker, Sir, I am thankful to the many hon. Members of this House, particularly Thiruvalluvar Ambikapathy, Rahman Khan, R. Krishnan, Kandaswamy, Sundararajan, Durai Murugan, Latheef Sahib, K. Suppu, Margabandhu, Pandiyan, James, Marimuthu, Professor Anbazhagan and Hon. Soundararajan, the Health Minister. I am really grateful to the number of ideas and particularly some of the suggestions made by the Hon. Members which will be duly weighed and considered by the Government at any appropriate time, if circumstances warrant.

[திரு. கே. நாராயணசாமி] [1979 மார்ச் 13]

I would like to answer one after another and in a brief skeleton summary because if I want to answer point by point in such detail as has been done by the speakers, I would really need the time that has been occupied by all the Members put together.

It is undoubtedly a paramount necessity for me to tell this House respectfully that this socio-economic measure has been devised for promoting the social good of Tamil Nadu. By invoking my beloved brother Amaran Anna's name, I plead that he was addicted to prohibition. I must say in the light of the speech of the Health Minister Thiru Soundararajan that there is no difference of opinion about the need for prohibition. With this startling proposition with which we are starting our discussion, I must straight away say, barring I think Thiruvalluvar Ambikapathy and Krishnan, every one of the Members prefaced their speeches and criticisms by welcoming prohibition. I would very much like to know whether Thiruvalluvar Ambikapathy and R. Krishnan are opposed to the prohibition policy itself. In their speeches they never made it clear that they welcome prohibition. I think they made no indication about their party's stand in respect of the issue of prohibition...

திரு. க. சுப்பு : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது ரொம்பவும் முக்கியமான பிரச்சனை என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். இந்தப் பிரச்சனையிலே எல்லா அங்கத்தினர்களும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவிலே தமிழிலேயே சொன்னால் நல்லது. இந்த மசோதாவிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது, 'மெம்பர் இன் சார்ஜ்' தான் இதை 'மூவ்' பண்ணவேண்டும், அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள்தான் 'மெம்பர் இன் சார்ஜ்' அவருடைய அழகு தமிழைக் கேட்க ஆவலாய் இருக்கின்றார்கள். எனவே, தமிழ் தெரிந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு விளக்கம் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்கும்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: May I remind the hon. Member, Thiru Suppu, that there was a discussion....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதிகளில் ஆங்கிலத் திலும் பேசலாம். தமிழிலும் பேசலாம் என்று இருக்கிறது.

திரு. க. சுப்பு : ஏற்கெனவே சுகாதார அமைச்சரைப் பேச விட்டீர்கள், அவர் ஒன்றும் அமெண்ட்மென்ட் கொடுக்கவில்லை. மெம்பர் இன் சார்ஜ் ஆப் தி பில் அவர் இல்லை. டைம் கடப் பார்க்காமல் பேச விட்டீர்கள்.

1979 மார்ச் 13]

[திரு. க. சுப்பு]

In the Rules it is quite clear. According to Rule 94, no motion that a Bill be taken into consideration or be passed shall be made by any Member other than the Member-in-charge of the Bill....

யார் இன் சார்ஜ் ஆப் தி பில்லோ அவர்தான் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் அவையில் இல்லாவிட்டால் பரவாயில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் எப்படிப் பேசலாம் என்று கேட்டார்கள். அவரும் உறுப்பினர் என்ற முறையில் பேச வாய்ப்பு உண்டு. அவையில் ஆங்கிலத்திலும் பேசலாம் என்று விதி இருக்கிறது.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Member-in-charge of the Bill-It is the Law Minister who moved the Bill. So, the Law Minister is replying to the discussion. Where is it stated that the Chief Minister should reply to the discussion? The Rules are very clear in the sense that the Member who moves the Bill has a right to reply. It is the Law Minister who has moved the Bill and he has every right to reply.

திரு. க. சுப்பு : மெம்பர் இன் சார்ஜ் ஆப் தி பில் என்று சீப் மினிஸ்டர் பெயரை அஜெண்டாவில் போட்டிருக்கிறீர்களே.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY May I respectfully remind....

MR. SPEAKER : "Rule 2 (1) (i) 'Member-in-charge of a Bill' means-(i) in the case of a Government Bill, any Minister" என்றுதான் போட்டிருக்கிறது. அவர் பதில் சொல்வதில் தப்பில்லை.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் குடிப்பழக்கம் உள்ளவர்கள் அங்கத்தினர்களாகச் சேர முடியாது. இது எங்கள் கட்சியின் நிலை. இரண்டாவது, இத்தகைய சட்டங்களின் மூலம் நிச்சயமாக மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமல் படுத்த முடியாது என்பது எங்கள் கட்சியின் நிலை. அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுக்குப் பிறகு திருத்தத்தைக் கொடுத்தவன் என்ற முறையில் சில விளக்கங்களைச் சொல்ல பின்னால் வருகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் கட்சியின் உறுப்பினர் ஆர். கிருஷ்ணன் அவர்கள் இந்த மசோதாவின் மீது பேசும்போது கட்சியின் நிலை என்ன என்று சரியாகச் சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவை மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அறிமுகப்படுத்த முயன்றபோதே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 13]

கட்சி இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்திருக்கிறது. உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலம் கொண்டு வரப்படுகிற புதிய சட்டமானது சாதாரண மக்களை மிகவும் பாதிக்கும் என்ற காரணத்தால் வன்மையாக எதிர்த்துக் கொள்ளுகிறது என்ற கொள்கையைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம்.

மதுவிலக்கு என்பதை சட்டத்தின் மூலமாகக் கொண்டுவர முடியும் என்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதவில்லை. மற்ற பிரச்சாரங்கள் மூலமும் மக்கள் மனதைத் திருத்துவதன் மூலமும்தான் இதுபோன்ற சமுதாய மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியும் என்பது எங்கள் கட்சியின் நிலை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

The Hon. Thiru K. NARAYANASWAMY: I am obliged to both the Members for the clarification.

Professor Anbazhagan was elaborately quoting from Sadasivam Committee's Report. But I would respectfully submit to this House that the 1937 Act may be sufficient in some respects, but the Government felt like this. Barring only a few years of interregnum this Act has been continuously in force from 1937. I think for only

[பிற்பகல் 12-20]

2 or 3 years, it was not in force. Now what is the actual salvation that has been achieved by the continuous existence of this Act from 1937 with the old provisions as that Act contained. There was not really much success in the enforcement of Prohibition. Therefore, the Government thought that it should be enforced a little more stringently along with the recommendations made by Sadasivam Committee in its report in Chapter 8 dealing with the provisions of the Prohibition Act. About this, the Learned Judge, Shri Sadasivam, says "Soft-peddling cases against distillers and bootleggers and passing sentences of petty fines, not really in conformity with the spirit of the Prohibition Act, by Magistrates could not be attributed to any defect in the Act or the Rules. The law breakers came to enjoy and wield influence and command respect in Police stations and Courts. Public apathy developed into total disregard. Social workers had no voice. There was all round demoralisation. It is, however, heartening to witness a change in the atmosphere, approach and attributes now. We do hope that the sense of purpose and definite direction for stricter and more effective enforcement of prohibition will continue". I shall read only the headings and not the detailed recommendations. 'Deterrent punishment for possession' for sale recommended. Offences of import, export, etc. should be more severely punished. Offences of keeping stills, etc., should be covered

1979 மார்ச் 13] (Thiru K. Narayanaswamy)

by Section 4(1)(i). Terms of imprisonment and quantum of fine should be raised. Please remember there is another recommendation pertaining to empowering of Magistrates to award enhanced punishment. It has also been recommended that Magistrates should be empowered to award enhanced penalty. Enhancement of the punishment for the offences under sections 5 and 24 has been recommended. There is another recommendation pertaining to confiscation of vehicle and they said that it should be made mandatory and not discretionary. The powers of confiscation of vehicles should be vested in Collectors. We have given this power to Courts. The Courts are now vested with these powers. That Committee had also suggested drastic punishment for offences involving illicit liquor likely to cause death or grievous hurt. Special legislation for the detention of bootleggers has been recommended. In fact, they have recommended to enlarge and diversify the scope of bootleggers' illicit and unlawful activities and thus, thrive on breaking the law. It has, therefore, been represented that the provisions of the MISA should be amended to include Prohibition offences also. They have also recommended that the Government of India should be moved to take action for the application of COFEPOSA and if necessary, to amend the Constitution. They had also suggested that mahajar witnesses should not be necessary in certain cases. There were some comments made on this and a suggestion was made that it should be omitted. That is section 32. Later, it was said that the Legislature has considered this aspect of the case and provided under Section 15(c) of the Prohibition Act that certain offences alone shall be non-bailable. It should be noted that even in respect of non-bailable offences the Court has jurisdiction to release on bail, having regard to the facts and circumstances of the case. There is really no need to extend the scope of section 15 (c) of the Tamil Nadu Prohibition Act.

Another recommendation is that in regard to provision for entry, search and seizure in the absence of witnesses under certain circumstances and it is suggested that a provision is necessary. Maintenance of history sheets and master register has been recommended. Provision for externment of prominent bootleggers is another recommendation. Enlargement and greater use of Section 52-A of the Prohibition Act has also been recommended. The scope of extension of the Probation of Offenders Act was also discussed by them. It was suggested that this should be done through several social and welfare agencies and penal legislation should be directed mainly against the manufacturers and traffickers of illicit liquor. Such persons should not be given the benefit of the Probation

(Thiru K. Narayanaswamy) [1979 மார்ச் 18]

of Offenders Act. This was the observation made by the Committee. The burden of proving consumption of non-prohibited varieties of liquor should be on the accused. I will read only one sentence. "The Learned Judge says that the Act should be amended to provide that the burden of proving that the liquor consumed was not of an illicit variety, should be cast on the accused. Effective action is necessary to end official misconduct." In regard to this you have all made some complaint. I shall read only one sentence from the Report "We could, therefore, like to emphasise once again the need for improvement of the human element in the enforcement organisation, which in this context, would include the judiciary also".

Hon. Speaker, Sir, I have proved the need for stricter legislation, which provides for more severe punishment, from this Report of what is called the High Level Committee for the stricter enforcement of Prohibition in Tamil Nadu. The amendments suggested by this Committee headed by Justice Sadasivam have been incorporated in the Bill. Therefore, necessary changes have been brought forward in the amending Ordinance and in the Bill. I have already made my submission in regard to the definition of "Public Servant". I have nothing more to add. There was some criticism in regard to 4 (1) (J) and 4A. We are now concerned with the Bill which contains Section 4-A providing for enhanced punishment. The punishment mentioned in Section 4-A comes into effect on the date on which it is brought. A person is punishable with fine and imprisonment. There were criticisms about conspiracy and it was said that there was a danger of political parties—politicians—being punished under this. My submission is this. In the 1937 Act itself, there was such a provision. This was also gone into by the Sadasivam Committee. It has not been brought into existence by this Government. It has been there from 1937. About the onus of proof, Latheef Saheb had made some comments on that. I may respectfully submit to this House that in A. S. Krishna's case this question was raised in regard to Article 14 and Section 4 (2), of the 1937 Act was upheld by the Supreme Court—A.I.R. 1957 SC page 297.

"The Madras Prohibition Act is both in form and substance a law relating to intoxicating liquors, falling within Entry 31 of the Provincial List. The presumptions in Section 4 (2) are not presumptions which are to be raised in the trial of all criminal cases, as are those enacted in the Evidence Act. They are to be raised

1979 மார்ச் 13] [திரு. கே. நாராயணசாமி]

only in the trial of offences under Section 4 (1) of the Act. They are, therefore, purely ancillary to the exercise of the legislative power in respect of Entry 31 in List II. So also the provisions relating to search, seizure and arrest in Sections 28 to 32 are only with reference to offences committed or suspected to have been committed under the Act. They have no operation generally or to offences which fall outside the Act and are, therefore, ancillary to the legislation. The Madras Prohibition Act is thus in its entirety a law within the exclusive competence of the Provincial Legislature, and the question of repugnance under Section 107 (1) does not arise." About Article 14, they have given this opinion. "The contention, therefore, that there is no reasonable relation between the presumption and the offence is, in our opinion, based on misreading of the Section." Later on the learned Judges concluded by saying that there is no violation of the Article 14.

(பிற்பகல் 12-30)

There is another case reported in A.I.R. 1958 SC 61, Vaidyanatha Iyer's case.....

THIRU K. KANDASAMY. I would like to get clarification from the Honourable Law Minister

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : I will not take much time. I will reply you. In the Sadasivam's Committee's report at page 51, it has been stated that the burden of proving that the liquor consumed was not of an illicit variety should be cast on the accused. Just because a man is charge-sheeted, it does not mean that he must prove that he is innocent. The prosecution has yet to discharge the burden of proof viz., that 'X' or 'Y' or 'Z' has consumed liquor. It is only after that proof by the Prosecution the burden of proof will be shifted to the accused that what he has taken is not of an illicit variety. Therefore, it would be clear that the burden of proving is still on the Prosecution. This is the law of the land. This is what has been laid down by the Supreme Court. I have already quoted from Sadasivam's Committee's report to state that there was no need for Mahajar, particularly in cases of illicit distillation, and that has been incorporated in Clause 32 of the present Bill.

Some doubt has been raised by Prof. Anbazhagan about "Public Servant".

[1979 மார்ச் 13]

THIRU K. KANDASAMY: We entirely agree with the spirit of the Government, in bringing forward this legislation. Our difficulty is about the practical execution of the law without affecting the innocent people.

நீராகாரம் குடித்தவனைக் கூட ஒரு மோலீஸ் அதிகாரி. அன்ஸ்க்ரூப்லஸ் அதிகாரி, அவன் குடித்திருக்கிறான் என்று சொன்னால், அதை மறுத்து, அவன் சாராயம் குடிக்கவில்லையென்று சொல்வது கிரமம்.

Therefore, the onus of proof should lie on the Prosecution as before.

சட்டமா, சட்டத்திற்குப் புறம்பானதா என்பது எங்களுடைய பிரச்னை இல்லை.

The Government has got the right in bringing forward any legislation. It is within the powers of the Government. But practically innocent people are very likely to be punished by unscrupulous people.

ஆகவே, நிரூபிக்க வேண்டியது பிராசிக்யூஷன் தரப்பு என்று மாற்றினால், நிரபராதிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கும் என்பது தான் எங்களுடைய கருத்து.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: I will make it clear that the burden of proof is still on the Prosecution. For example, if 'A' or 'B' or 'C' consumes liquor and after proving that he has taken liquor, then the presumption is—please remember the word “presumption”—the burden is shifted to the accused to prove that he has not taken any illicit variety.

Thiru K. ANBAZHAGAN: I request the Honourable Law Minister to explain the method by which the person is expected to prove that he has taken only liquor.

THIRU K. ANBAZHAGAN: I request the Honourable Law instance. Now suppose, a man consumes a small quantity of medicinal preparation containing alcohol. Alcohol is liquor. There is no difficulty about this. A Sub-Inspector catches hold of a person and says that he has taken liquor. Now, we see the burden is upon the accused to prove that the liquor is not of illicit variety. If I were to defend him as a Lawyer appearing for the accused, I will say that he has taken a small dose of Waterbury's compound. This is only a permissible liquor and there is, therefore, no illicit variety involved. This is one example.

1979 மார்ச் 13]

[திரு. கே. நாராயணசாமி]

Then about the definition of the word "Public Servant" it has also been asked how a Public Servant can commit another offence under the Bill. I will give you an example. A Sub-Inspector indulges in illicit distillation. There is sufficient proof for this and he has also been dismissed. Please remember, there is a procedure in the Civil Services Regulation. Under the Civil Services Regulation, you have got to give notice and a reasonable opportunity. You cannot straightaway dismiss him. You have to give a reasonable opportunity. By way of a writ he will get a stay order from the Court. So only by stages you can do. First, the Government have to issue a notice stating that "why you should not be dismissed" and that you must give a reasonable opportunity and give him 2 to 3 weeks, time to explain. If this is not done, he will go to court with the order of dismissal and plead before the court that he has not been given a reasonable opportunity. On the strength of this he will get a stay order from the court. In the meantime he can commit another offence which will be quite exceptional. But there is a possibility. In the course of a trial which normally takes six months he can commit another

(பிற்பகல் 12-40)

offence, a second offence. Suppose he is under suspension, he can still go to a Court and get a stay. If I am engaged in practice, I can go to the Court on behalf of my client and plead that under Article 226 my client is under trial and please give stay orders. The trial is still going on. Therefore, such a contingency is not at all beyond the possibility or an actuality.

THIRU K. ANBAZHAGAN: Will it not be possible for the Honourable Minister to amend the Clause so that the Government servants or the public servants can be placed under suspension even at the first instance without the permission of the Court.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: Even when I opened my speech I told that some of the valuable suggestions of the Hon. Members will be considered by the Government in due course. I am only answering the Hon. Member's criticism that a public servant cannot commit a second offence. There are possibilities of the public servant committing a second offence. I can give you any number of instances. But let us give some thought to this.

There were some criticisms particularly about the provision of "removal of persons". When a man is removed or expelled atleast from the place where he works, there will be some kind of a

[திரு. கே. நாராயணசாமி]

[1979 மார்ச் 13]

social stigma. In another place he may have a respectable position. The Government have included this provision for four reasons. This provision is made only to remove a person from one district to another district, from Madras City to any district in mofussil or other area specified in such order. This can be done only after 3 repeated offences are committed. The third characteristic is, the power is not vested in any executive authority. It is vested only with a Judicial authority. The fourth point is that the Judicial Authority has got to exercise its discretionary powers. Only he "may" and not "shall" and it is a discretionary power. The discretionary power must always be exercised fairly and judiciously, according to Criminal Jurisprudence. These are the 4 points. There is no danger of any man being thrown out of the State. No illicit distiller or a bootlegger will be sent out to other States. Supposing A, B and C are offenders under this Act, "A" does illicit distillation, "B" does the carrying, "C" does the selling, the offenders will be removed only from the place of their engaging themselves in the illicit distillery to some other place and not out of the State.

திரு. ஆ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்—

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் பேசி முடித்ததும் கடைசியில் கேளுங்கள், மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் பேசலாம்.

THIRU A. RAHMANKHAN : Point of Order, Sir. I would like to know from the Hon. Minister why this banishment is made as a Judicial discretion?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : This has been recommended by the Sadasivam Committee. And I would like to say "Banishment" is too strong a word. It is not "Banishment". It is only "removal". Let us all remember that the Madras City Police Act has got a provision for "removal". Under Section 51(a) of the Madras City Police Act there is one provision to remove a person from one district to another. I wish to point out to this House that there is one principal financier or illicit distiller. He instigates "A" to do the illicit distillation work, "B" for carrying and "C" for selling. "A" may have some group of men, "B" may have another group of men and "C" may have another party of Sales Agencies. Now this is the principal man, who is now doing his business in Madras. He is the person to be removed. By such removal he cannot get the same facility of A, B, C's help easily. Please remember he cannot do the business because his connections are severed.

1979 மார்ச் 13]

THIRU S. J. SADIQ PASHA : Clause 20 says if a person is again convicted of the same offence the court may, if it thinks fit, at the time of passing the sentence of rigorous imprisonment on such person, also by order direct such person to remove himself after the expiry of such sentence outside the City of Madras or any district in mofdssil or other area specified in such order and the Judge can also order him to go to Maharashtra or Mysore. It is not stated in the Act that the Judge can order him to go within Tamil Nadu State only. So the Judge can take refuge under this Section and order a man to go to Bangalore or Pondicherry.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : The person subjected to such removal order certainly will not be sent to Pondicherry. Let us forget about the words "Banishment", "Extermment" and all that. English is a language of certain nuances. Several English words have got different meanings. Even a synonym cannot do justice to another English word. Therefore it is only "removal".

I have also mentioned that as far as the burden of proof is concerned the Prosecution has got the responsibility for proving. As far as the Constitutional validity is concerned I am afraid my dear friend Latheef must understand me in the proper light. I am not arrogant enough to underestimate his knowledge of Constitutional law, but I very respectfully say he has referred to Article 194, am I right?

THIRU M. A. LATHEEF: Article 194 which confers Constitutional competence on this House to legislate.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Article 194, my learned friend has referred. I would not have referred to that now but for his intervention and reference this morning. With reference to Articles 194, 13 and 14 I beg have to tell him, already I have mentioned that the Law that has been found to be *intra vires* and for that purpose I will give the quotation: I will quote the relevant Section. The old Madras Act was enacted when Rajaji was there and Sections 100 (2) and 100 (3) of the Government of India Act of 1935 which empowered the provincial Legislature the power to legislate were included in the Provincial list II, entry 31—liquors and list III, entry 19—intoxicating drugs. Therefore that has been upheld by the Supreme Court, in A. S. Krishnan's case. This comes under Article 246(2) and not 194. I respectfully tell you with the greatest respect to you. If I am in the wrong, you correct me any day. I tell you with the greatest respect to you.

[திரு. கே. நாராயணசாமி]

[1979 மார்ச் 13]

If I am in the wrong, you correct me any day. I tell you with utmost humility that I challenge you to go and try the legality of the Act under the Articles mentioned by you. I tell you on the floor of the House that Article 246 (2) vests this Legislature with the power to legislate. List 2, entry 8, is the subject matter of legislation. List 3, entry 64 and 19 cover the intoxicating drugs.

[பிற்பகல் 12-50]

One or more points have been mentioned. Separate mention was made about vehicle. I may respectfully submit that the Sadasivam Committee has referred to that. There was some criticism relating to 'deeming provision' guilty coming under clause 9. Let us take the case of an innocent man who lends his vehicle. All that he has to show is that he has taken "due care" in the prevention of the commission of the crime. If he establishes that before the Court, the Court cannot 'deem him to be guilty' in the matter of confiscation of vehicle. Therefore, there will be confiscation. He will not be deemed to be guilty. If he proves that he had taken due care in the prevention of the commission of crime, the 'deeming fiction' in legal parlance will disappear. I beg leave to tell the House that there will be no confiscation.

I want also to mention about the other thing which has been said in the report of Sadasivam Committee.

THIRU M. A. LATHEEF: I want to interence because I want to mention the consequential corollary. Constitutionally. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் இல்லை, கடைசியில் பேசலாமே,

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Sir, I cannot accept the proposition of the hon. Member. He is entitled to his own view of Constitutional law and about the provision made here. That is a different matter. I am not in the position of a Judge here ; I am only a legislator today. If I were a Judge, I know how to meet the argument of the hon. Member.

THIRU K. ANBAZHAGAN : I request the Hon. Minister to be a Judge over this matter for the time being.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : I am taking a judicial view of this matter. In fact may I say—I do not want to tell it so openly—there has been a kind of murmur that

1979 மார்ச் 13] [திரு. கே. நாராயணசாமி]

I am still functioning as a Judge. But my judicial fairness has not deserted me.

There was some kind of criticism about Section 15 (A) providing for the offences which are non-bailable. It was said they were punishable with more than 3 years' imprisonment and therefore there was no purpose in summary trial. I would respectfully submit to the House that a cursory analysis of the entire Act in the background of law, would reveal that Sections 6, 8, 9, 10 and 11 are still bailable offences. Even if summary powers are given, the Summary Court can only impose fine and no imprisonment. It is there in Clause 10. I want to make that clear.

THIRU K. ANBAZHAGAN : May I know whether under this Bill, it is possible for a person to be punished only with fine without any imprisonment.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : Let me make it clear. I am only saying that Sections 6, 8, 9, 10 and 11 are bailable offences. They can be tried summarily. There is no summary power that has been invested now. That is only a summary provision. Nothing more than that.

THIRU K. ANBAZHAGAN : Even for simple drinking, there is no bail.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : May I say it is non-bailable. It is punishable with six months and for first offence with 3 months. I think so far as first offence is concerned, under Schedule I, Part II Criminal Procedure Code, it becomes bailable.

Lastly, Sir, with your permission I want to read a paragraph from the Sadasivam Committee's report.

"We find that the success in the enforcement of Prohibition has varied from place to place and from time to time. Thus, when a particular officer took charge of enforcement in a district or a police station enforcement became more effective. We have been repeatedly told that by witnesses, for the stricter enforcement of the Prohibition laws and rules. We only wish to highlight the point that the same suggestion has been repeated in the case of judicial officers also. It has been pointed out that if in certain areas or at certain times the enforcement has not been satisfactory

[திரு. கே. நாராயணசாமி] [1979 மார்ச் 13]

or effective, it was not due to the Prohibition laws standing in the way. This is not to say that there is no need for modification, change or improvement in the Prohibition laws and rules. We only wish to highlight the point that the best of the laws and rules will have no effect, if they are not used properly and adequately by a machinery which is devoted to the cause of Prohibition and is determined to make a success of it. We would, therefore, like to emphasis once again the need for the improvement of the human element in the enforcement organisation, which in this context, would include the Judiciary also. For this purpose both the carrot and the stick may have to be used. A sense of social obligation and desire to help the Government achieve its goal of total Prohibition has to be created. This is not an easy task. Various methods will have to be employed by the Government to secure this objective. Again, the methods and the strategy will have to be changed and modified from time to time. We do hope that Government will give serious consideration to this problem.

So it is clear that various methods will have to be employed to make Prohibition a success. Sir, this Government will consider all the suggestions made by hon. Members in due course of time, in harmony with the spirit of what is stated by the Sadasivam Committee as such. Thank you, Vanakkam.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I am very much interested in the strict enforcement of prohibition in the State and therefore I am the first person to support the Government in making prohibition a success. What I submit is that as a private person, as a Muslim, I am very happy that this Bill has been brought forward for enactment. But as a lawyer I am much worried whether this Bill, which has been brought before the House, will stand judicial scrutiny in the Courts.

[பிற்பகல் 1-00]

My objections are these. The Hon. Minister was referring to the concept of presumption. Under the criminal jurisprudence the presumption is that every accused is an innocent person, unless it is otherwise proved. That is the well-established legal convention and presumption. The legal presumption is that every accused is innocent, unless it is otherwise proved. But in this case what the Hon. Law Minister brought forward before this House is that every accused is an offender, unless it is otherwise proved. So, this is

1979 மார்ச் 13] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

contrary and stands against the well-established judicial presumption and also opposed to natural justice. Therefore, the Hon. Law Minister* may kindly think over this question—he was a Judge—whether such a presumption can be allowed to have its place in the very important Bill as the one under consideration.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து சுருக்கமாக சந்தேகத்தை கேளுங்கள். 'ஒன் பை ஒன்' என்று சொல்லிக் கொண்டே போனால் எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமென்றாலும் பேசிக்கொண்டேயிருக்கலாம் சுருக்கமாக முடித்துவிடுங்கள்

THIRU M. A. LATHEEF: The other question is with regard to equality before law. The Hon. Minister was referring to Article 246(2) that gives powers to the Parliament as well as to the State Legislatures to bring forward any Bill with respect to the matters listed in the Union List. So, therefore, whatever that is brought forward here, it should be conditioned and subject to the provisions under Article 194 and Article 13. In AIR 1959 the Supreme Court has clearly held you kindly refer to the decision. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகக் கேளுங்கள், எல்லோரும் சந்தேகங்களை கேட்க வேண்டும். நீங்கள் மட்டும் பேசிக் கொண்டிருந்தால் மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு எப்படி கொடுப்பது?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இது சட்டபிரச்சனையாக இருப்பதால் தான் இந்தச் சந்தேகங்களை கேட்கிறேன்

The Hon. Thiru K. NARAYANASWAMY: Two points have been raised by Thiru Latheef Saheb. One is about the burden of proof and the other is about the Constitutional law provisions. I have already submitted that so far as Constitutional law provisions are concerned, he is entitled to have his view and I have absolutely no objection. If he thinks his view is correct, let him embrace that view. I have absolutely no objection to that.

As regards the second point, I have already explained at some great length even by an example about the initial burden that must be discharged by the prosecution and the prosecution alone, and not the accused. Then only, after that burden of the onus of proof is discharged initially by the Prosecution, the burden of proof regarding rebuttal of presumption is on the accused and not beyond that. There is no other burden that is cast on the accused.

[1979 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. லத்தீப் அவர்கள். தயவு செய்து உட்காருங்கள். இப்படியே நீங்கள் அரை மணி நேரம் பேசிக்கொண்டிருப்பீர்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சீக்கிரமாக முடித்து விடுகிறேன். இது முக்கியப் பிரச்சனை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. லத்தீப் அவர்களுக்கு எல்லாமே முக்கியமான பிரச்சனைதான். உங்களுக்கு மட்டும் வாய்ப்புகொடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அப்படி எல்லோருக்கும் நான் வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே தயவு செய்து உட்காருங்கள், அமைச்சரிடம் ஏதாவது கேள்வியாகக் கேட்க வேண்டுமென்றால் சீக்கிரமாகக் கேளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சீக்கிரமாக முடித்துவிடுகிறேன், தலைவர் அவர்களே, இதில் அடிப்படையான பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. நான் சொல்வதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்கிறார்கள். அதைப்போல் அவர்கள் சொல்வதையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன், இதில் பல சட்டப் பிரச்சனைகள் வருகின்றன. என்னுடைய கவலையெல்லாம் இதுபோன்ற சட்டங்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்றால், அங்கு இவைகள் செல்லுபடியாகாத நிலை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்கின்ற கவலை தான். ஆகவே தான் இதில் பல பிரச்சனைகளை யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே தான் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்கிறோம். செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டால், இதைப்பற்றி ஆர அமர இருந்து பிரச்சனைகளைப்பற்றி விவாதிக்க முடியும். செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடாவிட்டால் இதை நான் எதிர்க்க வேண்டியிருக்கும் என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிற மதுவிலக்கு அவசரச் சட்டத்திற்கு ஆதரவாக, வலுவாக சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களும், சுகாதாரத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த மது விலக்கு அவசரச் சட்டத்தை, பயங்கரச் சட்டத்தை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி நாங்கள் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு போதிய நேரம் ஒதுக்கவேண்டும், ஒன்று அடுத்தது, இந்தச் சட்டம் முக்கியமான சட்டம் என்பதால்தான் நான்கு நாட்களாக விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது ஆளும் கட்சிக்கு நல்லதல்ல, ஆட்சிக்கும் நல்லதல்ல. ஆகவே இதை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று கோருகிறோம். இந்த முக்கியமான விஷயத்தை விளக்கமாகச் சொல்வதற்கு நேரம் வேண்டும்....

1979 மார்ச் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரிடம் கேள்வி யாகக் கேளுங்கள், கேட்பதையும் கருக்கமாகக்கேட்டுமுடியுங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் மிகவும் பயங்கரமானது. தேவையற்றது. *மதுவிலக்கு என்பது தேவைதான். ஆனால், இதை இப்படிப் பயங்கரமான ஒரு சட்டத்தின் மூலம் நடைமுறைப்படுத்த முடியாது என்பது எங்கள் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நிலை. இங்கே கூட, மாண்புமிகு சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் சில விளக்கங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள், குடிப் பழக்கத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். ஆனால், சோவியத் யூனியனிலே பிற இடங்களிலே இதனால், இப்படிப் பட்ட குழந்தைகள் பிறப்பதாகத் தகவல் இல்லை. இன்னும் இப்படிப் பல்வேறு உண்மைகளையெல்லாம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த விவரங்களிலே ஒரு முக்கியமான விஷயம், கடந்த கால நிதிநிலை அறிக்கைகளைப் பார்த்தால். இந்த மதுவிலக்கினால் கடந்த 5 ஆண்டுகளில் 582 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் வரும் 5 ஆண்டுகளில் கிட்டத்தட்ட 990 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட இருக்கிறது என்றும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருக்கும்போது, பழைய மதுவிலக்குச் சட்டத்திலேயே கள்ளுக்கு விதிவிலக்குகள் வேண்டுமென்று மக்கள் சொல்லும்போது, அதைப்பற்றி யெல்லாம் பரிசீலனை செய்யாமல், இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் கடுமையாக்கிக் கொண்டு வருவது என்பது சரியல்ல. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக இதை அமுல்படுத்த முடியும் என்கிற நம்பிக்கை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு நிச்சயமாகக் கிடையாது. பிரசாரத்தின் மூலமாக, அதுவும் அனைத்துக் கட்சிகளின் ஆதரவோடும், அதைப் பிரசாரத்தின் மூலமாகச் செய்ய முடியுமே தவிர, நிச்சயமாகச் சட்டத்தின் மூலமாகச் செய்ய முடியாது என்று நாங்கள் விவாதித்துக் கொண்டிருப்பதால், இந்தப் பயங்கரமான நாடு கடத்தும், கொடுமைகள்மிக்க, ஏழைகளை மேலும் ஏழைகளாக்குகின்ற, இத்தகைய அபாயகரமான சட்டத்தை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, விளக்கத்திற்காக கேட்க விரும்புகிறேன். செக்ஷன் 7-லே,

Punishment for conspiracy என்பதிலே, when two or more persons agree—to commit or cause to be committed any offence. . இந்த செக்ஷன்படி இரண்டு அல்லது மூன்று பேர்கள் கூடிப் பேசினால் அது 'கான்ஸ்பிரசி' என்று சொல்லப்படுகிறது.

[திரு. எஸ் ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1979 மார்ச் 13]

Mere agreement is enough. நான், திரு எட்மண்ட், திரு கிருஷ்ணசாமி ஆகிய மூன்றுபேரும் இன்றையதினம் காஷ்மீரிலே, சாராயம் காய்ச்சுவதாகப் பேசினோம் என்று வைத்துக் கொண்டால், எங்களிலே யாராவது ஒருவர் போய் வெளியே சொன்னால், அது சதிக் குற்றமாகி விடும். அதாவது 120 (பி).

There should be some overt act. Mere agreement is not enough. (குறுக்கீடு) அப்படி நான் செய்ததாகச் சொல்லவில்லை. நெருங்கிய நண்பரைப்பற்றி அப்படிச் சொல்ல மாட்டேன். உதாரணத்திற்காகச் சொன்னேன்.

120 (ஏ) விலே, இருவர் அல்லது இருவருக்கு மேற்பட்டவர்கள் (1) சட்டத்திற்கு முரணான ஒரு செய்கையை, அல்லது (2) சட்டமுரணான வழியில் சட்ட முரணானது அல்லாத ஒரு செய்கையை, செய்ய உடன்படும்போது, அல்லது செய்விக்கும் போது அத்தகைய உடன்படிக்கை ஒரு குற்றமுறு சதி என வழங்கப்படும்—criminal conspiracy.

ஆனால், குற்றம் ஒன்றைச் செய்வதற்கான ஓர் உடன்படிக்கையைத் தவிர மற்ற உடன்படிக்கை எதுவும், அவ்வுடன்படிக்கையல்லாமல், செய்கை ஏதேனும் அவ்வுடன்படிக்கையைத் தொடர்ந்து, அத்தகைய உடன்படிக்கையின் தரப்பினர் ஒருவரால் அல்லது ஒருவருக்கு மேற்பட்டவர்களால் செய்யப்பட்டாலன்றி, குற்றமுறு சதி ஆகாது;

There should be some overt act. Mere preparation is not enough.

மூன்று பேர்கள் இப்படிக் கூடிப் பேசினாலே ஆபத்து என்று இருக்கிறது. குற்றங்களுக்கு உட்பட்டவராக, உடன்பாட்டிற்கு உட்பட்டவராக, 'கான்ஸ்பிரசி' என்று கருத்த் கூடிய அளவுக்கு சட்டமிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். இப்படி மூன்று பேர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு பேசுவதே ஆபத்து, 'கான்ஸ்பிரசி' என்றால், இதிலே போலீஸ் காரர்கள் பொய்யான வழக்குகள் போடுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. எனவே, இந்தச் சட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்து, ஐ. பி. சி.-யிலே உள்ள செக்ஷன்கள் 120 (ஏ), 120 (பி) என்று இரண்டு விதிகள் இருக்கின்றன. இவைகள் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே இருந்து இருக்கின்றன. அவைகளையாவது இதிலே சேர்க்க வேண்டும்.

They have stood the test of time. They may be accepted and the hon. Minister's proposal may be deleted.

திரு கே. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள், மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்கள் தெரிவித்ததுபோல், இன்னும் இந்த மன்றத்திலே பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்காட்டியதுபோல், இதிலே பல கடுமையான, தண்டனைக்குரிய விதிகள் இருக்

1979 மார்ச் 13]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

கின்றன. மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லியும்கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதிலே 'கன்வின்ஸ்' ஆகவில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இதிலே மாற்றங்கள் தேவை என்று சொல்லப்படுகிறது. அன்றையதினம், முதறிரூர் ராஜாஜி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தீர்மானம் கொடுத்தது திரு. அம்பிகாபதி தான். மறுபடியும் பதில் சொல்லுகிற வாய்ப்பு அவருக்கு உண்டு. மற்றவர்கள் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமானால், கேள்வியாகப் போட்டு, அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரலாமே தவிர, நீண்ட பேச்சாகப் பேசக்கூடாது. (குறுக்கீடு.) மற்றவர்கள் கொடுத்திருப்பது திருத்தம். திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் கொடுத்தது தீர்மானம்.

[பிற்பகல் 1-10]

திரு. கே. கந்தசாமி : கேள்வியாகக் கேட்கிறேன். இது ஆர்டினன்சாக் கொண்டு வரப்பட்டதால் ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்ற சட்ட சிக்கலைச் சொல்லுகிற காரணத்தால் அட்வைசரி கமிட்டி என்ற முறையில் ஹை லெவல் கமிட்டி போட்டுப் பரிசீலித்து நிறைவேற்ற முன்வருவார்களா? இரண்டாவது கேள்வி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒன்று. இரண்டு, மூன்று என்று பத்து கேள்விகள் கூடக் கேட்கலாம். எல்லோருக்கும் இந்தச் சட்டம் முக்கியமானது என்றால் எனக்கு நேரம் முக்கியம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பெருத்த வருவாய் நஷ்டம் ஏற்பட இருக்கிறது. 1977-க்கு முன்னால் மதுவிலக்கை அமல் நடத்தக் கூடிய மாநிலங்களுக்கு 50 சதவிகிதம் மானியம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். டெக்னிகலாக ஒரு நாள் அல்லது ஒரு மணி நேரத்திற்கு மதுவிலக்கை ரத்து செய்து விட்டு அடுத்தாற்போல் மதுவிலக்கை அமலுக்குக் கொண்டு வந்து 50 சதவிகித மானியத்தை ஏன் பெற முயற்சிக்கக்கூடாது?

திரு. ப. சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இருந்து ஒரு விளக்கம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அவசரச் சட்டத்திலே 4 காபிடல் ஏ என்ற பிரிவு இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவிலே, போதையிலே இருப்பவர்களுக்கு ஜெயில் தண்டனை அல்லது ஃபைன் என்று இருக்கிறது அவசரச் சட்டத்திலே. அதைத் தற்போது திருத்தி அமைக்கிற வகையில் 'ஜெயில் தண்டனையும் ஃபைனும்' என்ற வகையிலே திருத்தி அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்த 4 காபிடல் ஏ செக்ஷனில் இப்போது 'நான்-பெயிலபிள்' ஆக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதிகமாக மது அருந்தியதால் போதையில் ப்இரு

[திரு. ப. சந்திரன்]

[1979 மார்ச் 13]

பவர்களை அந்த நிலைமையில் காவல் துறை அதிகாரி கைது செய்வாரானால் அவரைக் காவல் நிலையத்தில் வைக்க முடியாது. அதிகமாக மது அருந்தியவர் சில நேரத்தில் இறப்பதற்குக் கூட வழிவகை உண்டு. தற்கொலை செய்து கொண்டு விடுகிற நிலைகூட ஏற்படுவதுண்டு. ஆகவே, இந்தப் பிரிவை பெயிலிபிள் ஆக ஆக்கித் தண்டனையை வேண்டுமானால் ஜெயில் தண்டனையுடன் கிப்பைனும் என்ற வகையில் மாற்ற அரசு முன்வருமா?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: My respectful submission to this House is this. After answering my hon. friend, I will also further elucidate other points. If the suggestion of the hon. Member is accepted, it will lead to rendering 4 (1) j illusory, because a man is arrested and taken away. The prosecuting authorities will say that he has consumed some illicit liquor, please give him punishment. Charge sheet is filed. Then the defending lawyer would cross-examine and they would be helpless and for reasons the doctor would oblige. Then the accused would escape. That was the reason for putting this provision.

With regard to another point raised by Professor Anbazhagan I am sorry that under the old Act I said that it was three months. I am sorry it is three years. Section 4-A in the Bill provides for punishment for three years; therefore, it becomes non-bailable. This is an erroneous impression. I am sorry for that.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்குச் சட்டம் என்பது எல்லாம் சமூக சீர்திருத்தச் சட்டம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடியது, சமூக சீர்திருத்தச் சட்டமானது முறையாக அமல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றால் சமுதாய மாற்றம் என்ற அடிப்படையில்தான் முடியுமே தவிர சமுதாய மாற்றம் இல்லையென்றால் அமல்படுத்த முடியாது. இப்போது இல்லிஸிட் டிராபிக் ஆக்ட், விபசாரத் தடுப்புச் சட்டம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது, அந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக கடுமையான முறையிலே தண்டித்தால் அமல்படுத்த முடியாது. சோஷலிச நாடுகளிலே விபச்சாரம் இல்லை என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது எல்லோராலும். ஆகவே, சமுதாய மாற்றம்தான் இவைகளுக்கு எல்லாம் அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே 40 ஆண்டுகளாக அமல்படுத்த முடியாத சட்டத்தை இப்போது கடுமையாக்குவதால் மட்டும் அமல்படுத்தி விடமுடியாது என்பதால் குறைந்த பட்சம் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்காவது விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 13]

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, மது விலக்குச் சட்டத்தை மீறிய குற்றம் செய்த குற்றவாளிகளை கிரிமினல் குற்றவாளிகளோடு சேர்த்து அடைத்து வைக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் அவர்களைத் தனிச் சிறையிலே அடைத்து மறுபடியும் அவர்களுக்குப் போதனை செய்யக்கூடிய ஏற்பாட்டை சட்டத்தில் கொண்டு வருவார்களா? கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சி விட்டு சிறைக்குப் போகிறவர்கள் வேறு தொழிலுக்குச் சென்று பிழைக்கக்கூடிய முறையிலே அரசாங்கம் வங்கிகள் அல்லது மற்ற வற்றின் மூலமாக உதவி செய்ய முன்வருமா?

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY : These suggestions will be examined by Government shortly in course of time.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, சதாசிவம் தந்திருக்கிற அறிக்கையிலே சமுதாயத்தில் உள்ள குறைபாடுகளையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டி நிர்வாகத்திலே எப்படி எப்படி குறைபாடுகள் உருவாகின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டி, சமுதாயம் எப்படி மாற்றப்படவேண்டும் என்பதையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டி இவையெல்லாம் செய்யப்பட முடியாத நிலையில் சட்டம் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று உணர்கிறேன். மற்றவைகளுக்கு எல்லாம் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட முடியாத நிலையில், சூழ்நிலையை மாற்ற முடியாதபோது, சமுதாயத்திலே உள்ள நிலையை மாற்றாத போது, அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் லக்குனா ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள முடியாதபோது, சட்டத்தை மட்டும் கடுமையாக வற்புறுத்தாமல் இருக்க அரசு முன்வருமா?

திரு. க. சுப்பு : ரொம்ப ஷார்ட்டாக முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு அவர்களுக்கு விதி தெரியும். தீர்மானம் கொடுத்தவருக்குத்தான் சந்தேகங்கள் கேட்பதற்காகத்தான் வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுருக்கமாக முடித்துவிடுகிறேன் என்று சொல்கிறீர்கள், எதற்காகச் சொல்கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும், அப்படிச் சொல்லிவிட்டு 5 நிமிடம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதுதான். ஆனால் விதி அப்படியல்ல, விளக்கம் மட்டும் ஏதாவது கேளுங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : அப்படியென்றால் 'டு எலிசிட் பப்ளிக் ஓபினியன்' என்று நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதிலே என்னைப் பேசவிடுங்கள், அப்படியென்றால் நான் சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு, உங்கள் கட்சியின் சார்பாக 2, 3 பேர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் திருத்தம் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள், அதனால் தாங்களும் பேச

[பேரவைத் தலைவர்]

[1979 மார்ச் 13]

யிருக்கிறீர்கள், ஆகவே, பேச்சுமுடியாது. எல்லோருக்கும் வாய்ப்பைப் பகிர்ந்து கொடுக்கிற நிலைமையைப் பார்த்து, கேள்வியாகக் கேளுங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : இங்கே எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் ஏதாவது ஒரு முறையில் இதைத் திருத்த வேண்டுமென்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிற கட்சி இங்கே கிடையாது. அந்த அடிப்படையிலே இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய சட்ட அறிவினமீது எனக்கு அபாரமான மதிப்பு உண்டு. ஆனால் அவருடைய பதிலில் எனக்குத் திருப்தியில்லை என்பதால் சுருக்கமாக இவைகளைச் சொல்லிவிடுகிறேன். மூன்றாவது தடவை அந்தக் குற்றத்தைச் செய்தால் ஜட்ஜ் வேறு ஊருக்கு அவரை அனுப்பலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்த அதிகாரம் ஜட்ஜுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஜூடிஷியரிக்கு இல்லாத பவரை ஏன் கொண்டு போய்த் தரவேண்டும்; ஊரை விட்டு அனுப்புவதும், அனுப்பாததும் அவருடைய டிஸ்கிரஷனரி பவர் என்று சொன்னால் மினிமம் பனிஷ்மெண்ட் 'நாட் லெஸ்தேன் சிக்ஸ் மன்த்ஸ் பார் எ பெர்சன் அதர் தேன் திகவர்ன் மென்ட் சர்வன்ட்' கொடுத்தே ஆகவேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

[பிற்பகல் 1-20]

இவ்வாறு ஒரு ஜட்ஜை அங்கே போட்டு நறுக்குவானேன். இங்கே மட்டும் டிஸ்கிரிஷனரி பவரைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள், ஆனால் வேறு ஒரு செக்ஷனில் ஆறுமாதம் தண்டனை கண்டிப்பாகக் கொடுத்தேயாக வேண்டும் என்று சொல்வதன் மூலம் I can tell you Sir by this Act you are usurping the legitimate functions and powers of the Judiciary என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் ஆறு மாதங்கள் தண்டனை கொடுப்பதும், ஆறு நாட்கள் தண்டனை கொடுப்பதும் ஜட்ஜின் டிஸ்கிரிஷனரி பவர். இது ஒன்று, அடுத்து....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒன்றுதான், அதோடு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, திரு. துரை முருகன் அவர்கள் வழக்கறிஞர், இ. பி. கோ. அதாவது ஐ. பி. சி.யிலே சில குற்றங்களுக்கு either fine or punishment or both என்று இருக்கிறது, சில குற்றங்களுக்கு both fine and imprisonment என்று இருக்கிறது. அதாவது சில குற்றங்களுக்கு அபராதமோ அல்லது

1970 மார்ச் 13] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

தண்டனையோ அல்லது இரண்டுமோ விதிக்கும் அதிகாரத்தை நீதிபதிக்குக் கொடுக்கிறது. சில குற்றங்களுக்கு தண்டனை வழங்கும்பொழுது அபராதமும், தண்டனையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதில், mandatory அதைக் கட்டாயம் நீதிபதி செய்ய வேண்டும். அங்கே டிஸ்கிரிஷனரி பவர் இல்லை.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, நமது அமைச்சரவர்கள் வழக்கறிஞராக இருந்தவர். இன்டியன் பீனல் கோடில், எந்த இடத்திலேயாவது shall not be less than, எவ்வளவு வருஷம் என்று இருக்கிறதா. லார்ட் மெக்காலேயைவிட நாம் என்ன பெரிய ஆட்களா?

THE HON. BLE THIRU K. NARAYANASWAMY: For instance. I would like to enlighten the hon. ble Member, Thiru K. Suppu, that so far as the offence of murder is concerned it shall be punishable with death or imprisonment for life.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, நான் ஒன்றைச் சொல்லி விடுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய எட்மண்ட் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் சொன்னதோடு முடிந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். தண்டனையும் அபராதமும் இரண்டும் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். தண்டனை ஆறு மாதம் அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம், அல்லது இரண்டும் சேர்த்துக் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் ஜட்ஜ் தண்டனை கொடுக்கும்பொழுது ஆறு மாதம் கட்டாயம் கொடுத்தே ஆக வேண்டுமென்று இல்லை. மூன்று மாதமும் 500 ரூபாயும் கொடுக்கலாம். அது அவருடைய பவர். ஆனால் இதில் அப்படியில்லை. ஆறு மாதம் தண்டித்தே தீர வேண்டுமென்பதுதான் நியாயமா என்பது என் கேள்வி.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தில் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம், ஆனால் இந்தச் சட்டத்தில் சில தவறுகள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். அதற்கு சட்ட அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் தரவில்லை. ஆகவே, உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த சட்டத்திலே, "14-A where any animal vessel, cart or other vehicle is used in the commission of any offence under this Act and is liable to confiscation the owner thereof shall be deemed to be guilty of such offence and such owner shall be liable to be proceeded against and punished accordingly unless he satisfies the court that he has exercised due care in the prevention of his commission of such an offence. அதாவது யாராவது ஒருவரின் வாகனத்திலே மது விலக்குக் குற்றத்தை, சாராயம் கடத்துவதைச் செய்தால் வண்டியின் சொந்தக்காரர்களும் உள்ளே போக வேண்டும். உதாரணத்திற்குச்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1979 மார்ச் 13]

சொல்ல வேண்டுமென்றால், அமைச்சரின் சொந்தக்காரர் அமைச்சரின் காரைப் பயன்படுத்தி மதுவிலக்குக் குற்றத்தைச் செய்தால் அமைச்சரும் உள்ளே போக வேண்டும்.

Due care செய்திருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சருக்குச் சொந்தமான காரிலே மாவீரன் கடத்தினால் அமைச்சரும் உள்ளே போக வேண்டும்.

THE HON. BLE THIRU K. NARAYANASWAMY:
I have already answered this question. If due care had been taken in the matter of prevention of the crime the fiction of deeming guilty will disappear and along with that, there will be no confiscation.

திரு. ர. ஜெபமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதில், மது விலக்கு வேண்டுமென்பதில், ஆளுங்கட்சிக்கும் பிரதான எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் மற்ற கட்சிகளுக்கும் உடன்பாடு இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிகிறது. ஆனால், இந்தச் சட்டம் தவறாகப் பயன்படுத்தப் பட்டு நிரபராதிகள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுவார்களோ என்ற பயம் பரவலாக ஆளுங்கட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கும் இருப்பதால் (குறுக்கீடு) எல்லோருக்கும் இருக்கிறது....(மணி அடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசாதீர்கள். கேள்வி கேளுங்கள், உரை நிகழ்த்த முடியாது.

திரு. ர. ஜெபமணி : இரண்டு வார்த்தை சொல்லித்தானே கேட்க வேண்டும். நான் பேச ஆரம்பித்தவுடனே மணி அடித்து விடுகிறீர்கள்.

சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் பாகுபாடு இல்லை. ஆனால் அந்தச் சட்டம் நிரபராதிகளைத் தாக்கி விடுமோ என்ற பயம் இருப்பதால், இவ்வளவு பெரிய நல்ல சட்டத்தை, நல்ல உள்ளம் கொண்டவர்கள் கொண்டு வரும்போது, அதை எல்லாக்கட்சிகளையும் கொண்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டு ஆற அமர ஆலோசித்துச், செய்தால் சரியாக இருக்கும். ஆகவே, எல்லாக்கட்சி உறுப்பினர்களும் கொண்ட செலக்ட் கமிட்டிக்கு இதை விடுவதான் சாலப் பொருத்தும், நாட்டுக்கும் நல்லது, மக்களுக்கும் நல்லது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை அமைச்சர் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, வாக்கெடுப்பு,

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, வாக்கெடுப்பைப் பற்றி ஒரு சந்தேகம் கேட்கிறேன். இதிலே எல்லோரும் சுயேச்சையாக வாக்குப் போடுவதிலே (குறுக்கீடு)

1979 மார்ச் 13] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

விவகாரம் இல்லை. ஆகவே, சுயேச்சையாக வாக்குப்போட (குறுக்கீடு) அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மு. அம்பிகாபதி அவர்களுடைய தீர்மானம் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்பெறுகிறது. பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ஆளுநர் அவர்களால் 30-9-1978 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பெற்ற, தமிழ்நாடு 1978ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (இரண்டாவது திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 13/1978) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது:

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. க. சுப்பு அவர்களுடைய தீர்மானம் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்பெறுகிறது. பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“That the Tamil Nadu Prohibition (Amendment) Bill, 1979 (L. A. Bill No. 13 of 1979) be circulated for eliciting public opinion”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : தலைவரவர்களே, இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். அதோடு, இதை டிவிஷனுக்கு விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, சட்டசபை விதிகளை நாங்கள் தெரிந்து கொள்ளமுடியாது போல் இருக்கிறது. ரகசிய வாக்கெடுப்பு விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையின் மரபு, வரிசைவாரியாக நிற்க வைத்து, ஆதரிப்போர் ‘ஆம்’ என்க, எதிர்ப்போர் ‘இல்லை’ என்க என்று சொல்லும்படி கேட்டு, அந்த எண்ணிக்கையைப் பார்த்து முடிவு சொல்வதுதான் வழக்கம்.

[பிற்பகல் 1.30]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, மணி 11 ஆகிவிட்டதால் வாக்கெடுப்பு எடுப்பதை நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 13

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இன்னும் மசோதாக்கள் நிறைய இருக்கின்றன, ஐந்து நிமிடங்களுக்குள் டிவிஷனை முடித்துக் கொள்கிறேன்,

பேரவையின் அனுமதியோடு பேரவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. ரகுமான்கான் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெறுகிறது.

The question is —

“That the Tamil Nadu Prohibition (Amendment) Bill 1979 (L. A. Bill No. 13 of 1979) be referred to a Select Committee of the House consisting of.....Members (List of members will be given later) with instructions to report to the House before 22-3-79.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தீர்மானம் தோல்வியுற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

எண்ணிக்கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு கோரப்பெற்று வாக்கெடுப்பு நடைபெற்றது.

எண்ணிக்கணிக்கும் வாக்கெடுப்பில் உறுப்பினர்கள் கீழ்க் கண்டவாறு வாக்களித்தனர்.

ஆதரித்தவர்கள்

1. திரு. சோ. அழகர்சாமி
2. திரு. கே. கந்தசாமி
3. திரு. எம். ஏ. லத்தீப்
4. திரு. கா. அப்புனு கவுண்டர்
5. திரு. இரா. ஆதிகாமி
6. திரு. மு. அம்பிகாபதி
7. திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்
8. திரு. ப. சந்திரன்
9. திரு. ர. ஜெபமணி
10. திரு. கொ. இராமசாமி
11. திரு. பொ. விஜயராகவன்
12. திரு. செ. சிவசாமி
13. திரு. பொ. உத்திராபதி
14. திரு. வீ. கே. கோதண்டராமன்
15. திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு
16. திரு. ரா. கிருஷ்ணன்
17. திரு. என். வரதராஜன்
18. திரு. எம். அண்ணாமலை
19. திரு. கே. ஞானசிகாமணி
20. திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்

1979 மார்ச் 13]

21. திரு. மு. கருணாநிதி
22. திரு. க. அன்பழகன்
23. திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா
24. திரு. என். சங்கரய்யா
25. திரு. என். கிட்டப்பா
26. திரு. கு. ரமணி
27. திரு. சி. கோவிந்தராசன்
28. திரு. சி. ஆறுமுகம்
29. திரு. மு. அரங்கநாதன்
30. திரு. மு. செல்வராஜ்
31. திரு. க. சுப்பு
32. திரு. ரெ. இராசமாணிக்கம்
33. திரு. செ. இராமலிங்கம்
34. திரு. கோ. இளங்கோவன்
35. திரு. கே. உச்சி
36. திரு. எஸ். கணேசன்
37. திரு. ப. சுந்தரம்
38. திரு. கே. சுப்ரவேலு
39. திரு. அ. செல்லப்பா
40. திரு. அ. செல்வராசன்
41. திரு. புலவர் கா. கோவிந்தன்
42. திரு. கெ. சொக்கலிங்கம்
43. திரு. வ. துலுக்காணம்
44. திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்
45. திரு. துரை முருகன்
46. திரு. அ. நடராசன்
47. திரு. எஸ். நடராசன்
48. திரு. தி. சு. நல்லதம்பி
49. திரு. மொ. பரமசிவம்
50. திரு. து. புருஷோத்தமன்
51. திரு. ப. பொன்னுரங்கம்
52. திரு. மா. மணிமாறன்
53. திரு. எஸ். மணிமுடி
54. திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்
55. திரு. கூ. ச. முருகேசன்
56. திரு. அ. ரகுமான்கான்
57. திரு. வி. ரகுராமன்
58. திரு. த. வேணுகோபால்

எதிர்த்தவர்கள்

1. திரு. எஸ். ஆர். இராதா
2. திரு. ப. உ. சண்முகம்
3. திரு. மு. அப்துல்ரசாக்
4. திரு. இரா. அமிர்தராஜ்
5. திரு. ரா. அய்யாசாமி
6. திரு. அ. க. அரங்கநாதன்

[1979 மார்ச் 13]

7. திரு. வி. அர்சுனன்
8. திரு. தி. அன்பழகன்
9. திரு. இல. ஆறுமுகம்
10. திரு. கே. என். கே. இராமசாமி
11. திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி
12. திரு. எஸ். வி. இராமசாமி
13. திரு. கே. ஜே. உய்யகொண்டான்
14. திரு. கி. எத்திராஜ்
15. திரு. வி. கருப்பசாமி பாண்டியன்
16. திரு. ம. கண்ணன்
17. மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்
18. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்
19. மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்
20. மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி
21. மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்
22. திரு. துரை கோவிந்தராசன்
23. திரு. எம். வின்சென்ட்
24. திரு. ஆனூர் ஜகதீசன்
25. திரு. பி. முசிறிபுத்தன்
26. திரு. கா. வே. கந்தசாமி
27. திரு. ஆர். காளியப்பன்
28. திரு. வே. கருணமூர்த்தி
29. திரு. செ. கிருஷ்ணன்
30. திரு. நா. கிருஷ்ணன்
31. திரு. பி. கிருஷ்ணன்
32. திரு. கி. பெ. காத்தமுத்து
33. திரு. ப. குருசாமி
34. திரு. பேரா. கோபாலன்
35. திரு. மு. ரெ. கோவிந்தன்
36. திரு. கா. நா. சண்முகம்
37. திரு. ஆர். சண்முகம்
38. திரு. ஆர். சந்திரசேகரன்
39. டாக்டர் கே. சமரசம்
40. திரு. சோ. சாது செல்வராஜ்
41. திரு. தா. சாமிக்கண்ணு
42. திரு. பொ. சிகாமணி
43. திரு. வி. கொ. சின்னசாமி
44. திரு. க. இரா. சின்னராசு
45. திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்
46. திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம்
47. திரு. மா. சுப்பிரமணியம்
48. திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம்
49. திரு. டி. சுப்பிரமணியம்
50. திரு. வ. மு. சுப்பிரமணியம்
51. திரு. கா. செங்கோடன்
52. திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்
53. திரு. சி. செல்வராஜ்

1979 மார்ச் 13]

[பிற்பகல் 1-40]

54. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்
55. மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து
56. மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்
57. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்
58. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு
59. மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்தரராஜன்
60. திரு. ஐசரிவேலன்
61. திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு
62. திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி
63. திரு. ரா. கா. சு. தண்டபாணி
64. திரு. பா. கோ. கிட்டு.
65. திரு. இ. தமிழரசன்.
66. திரு. இரா. அருஞ்சலம்.
67. திரு. ந. தனசேகரன்.
68. திரு. இரா. தாமரைக்கனி.
69. திரு. ப. துரைசாமி.
70. திரு. ச. மா. துரைசாமி.
71. திரு. கா. நாச்சிமுத்து.
72. திரு. எஸ். பட்டாபிராம்.
73. திரு. ஏ. எம். பரமசிவன்.
74. திரு. சு. பழனிசாமி.
75. திரு. பி. எச். பாண்டியன்.
76. திரு. கே. பாலாஜி.
77. திரு. அ. பாலுச்சாமி.
78. திரு. எம். பெரியசாமி.
79. திரு. என். பெருமாள்.
80. டாக்டர் ஏ. பொன்னுசாமி.
81. திரு. ஆர். மணிமாறன்.
82. திரு. க. மருதாசலம்.
83. திரு. சி. மாணிக்கம்.
84. திரு. எஸ். முத்துசாமி.
85. திரு. இரா. முத்தையா.
86. திரு. பொ. முனுசாமி.
87. திரு. எஸ். முனிரத்தினம்.
88. திரு. யா. சை. மு. யூசுப்.
89. திரு. கோ. ரகோத்தமன்.
90. திரு. து. ராமசாமி.
91. திரு. பி. ராமதாஸ்.
92. திரு. சி. ராமநாதன்.
93. திரு. செ. மெ. ராஜு.
94. திரு. வி. கே. ராஜு.
95. திரு. சு. முத்துசாமி கரையாளர்.
96. திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி.
97. திரு. பொ. தங்கவேலு கவுண்டர்.
98. திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்.
99. திரு. மு. சௌந்தரராஜன்.

[1979 மார்ச் 13]

100. திரு. கே. செளந்தரராஜன்.
101. திரு. என். குப்புசாமி.
102. திரு. செள. வே. வரதராஜன்
103. திரு. ச. மு. வாசன்.
104. திரு. கே. வடிவேலு.
105. திரு. நா. சுந்தரராஜ்.
106. திரு. டி. ஆர். இராசாராம் ரெட்டி.
107. திரு. ரெ. வீ. சவுந்திராஜன்.
108. திரு. ஏகாம்பர ரெட்டி.
109. திரு. ச. சதாசிவம்.
110. திரு. து. ராமசாமி.
111. மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு.

நடுநிலை வகித்தவர்கள்

இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ரகுமான்கான் அவர்களின் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக 58 வாக்குகள், எதிராக 111 வாக்குகள். ஆகவே தீர்மானம் தோல்வியுற்றது.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடாமல், மேற்கொண்டு பிரிவு வாரியாக ஆய்வு நடத்துவதற்கு எடுத்துக்கொள்ள இருப்பதால், இதிலே உள்ள பல கடுமையான தன்மையுள்ள பிரிவுகளை விவாதிக்க சரியான வாய்ப்பு இல்லை என்ற காரணத்தால், மேற்கொண்டு இந்த சட்டமுன்வடிவின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள எங்களுடைய கட்சி விரும்ப வில்லை என்ற காரணத்தால், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெளிநடப்பு செய்கிறது.

(பின்னர் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் வெளிநடப்பு செய்தனர்.)

திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்குக் கொள்கையில் திடமான நம்பிக்கை கொண்டதும். மது விலக்குச் சட்டம் ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டத்தை ஒழுங்காக நடைமுறைப்படுத்தினால் போதும் என்று கருதுவது மான திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், இன்று கொண்டுவந்துள்ள இந்த அவசரச் சட்டம் தேவையில்லை என்று கூறியும், இது கடும்தர மக்களையும், உழைப்பவர்களையும், ஏழைஎளியவர்களையும் மிகவும் பாதிக்கும் என்று எடுத்துச் சொல்லியும், இது செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியும், அரசு இணங்காத காரணத்தால், இதற்கு மேற்கொண்டு பிரிவு வாரியாக நடக்கும் விவாதத்தில் தொடர்ந்து இருக்க விரும்ப வில்லை என்று கூறி, வெளிநடப்பு செய்கிறோம்.

(திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தினர் வெளிநடப்பு செய்தனர்)

1979 மார்ச் 13]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அதே காரணங்களுக்காக எங்களுடைய கட்சியும் வெளிநடப்பு செய்கிறது.

(இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் வெளிநடப்பு செய்தனர்)

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, மது விலக்கை நிறைவேற்றுவதைப் பாராட்டுகிறோம் என்றாலும், செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவில்லையென்றாலும் அட்வைசரி கமிட்டி போடவேண்டும் என்று கேட்டேன். அந்த அறிவிப்பாவது வரும் என்று எதிர்பார்த்து, வாக்-அவுட் செய்யாமல், சபையில் அமர்ந்து இருக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. வத்திப் : தலைவர் அவர்களே, மது விலக்கை நிறைவேற்ற இன்றைய சட்டத்தின் மூலக் கொள்கையை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். மது விலக்கு மிகத் தீவிரமாக செயல்படுத்த வேண்டும் என்று அரசு நினைக்கும் நினைவில் பங்கு கொள்கிறேன். ஆனால் அரசியல் சட்டத்தின் விதிகளில் சேர்க்கப்பட்டு இருப்பதாலும், அதைக் கொண்டே தீவிரமாக அமல் செய்ய வழிவகைகள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தாலும், இதில் கண்டுள்ள கஸ்டங்கள் நீக்கப் படாத காரணத்தாலும், இந்தப் பிரச்சினையில் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் வகையில் நாங்களும் வெளிநடப்பு செய்கிறோம்.

(முஸ்லீம் லீக் கட்சி உறுப்பினர் வெளிநடப்பு செய்தார்)

திரு. ப. சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மது விலக்குக் கொள்கையில் உழைப்பாளர் கட்சி அழுத்தமான நம்பிக்கை கொண்டு இருக்கும் கட்சி. அதிலே சிறிது மாற்றம் வேண்டும் என்பதற்காக மற்றவர்களின் கருத்துகளை அறிந்து கொள்வதற்காக செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்று கேட்டோமே தவிர கொள்கையளவில் நாங்கள் எங்களுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு, 1979-ஆம் ஆண்டு மது விலக்கு (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 13/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பேற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

திருத்தங்கள் கொடுத்திருந்த உறுப்பினர்கள் எவரும் இருக்கையில் இல்லாததால், திருத்தங்கள் யாவும் திரும்பப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன. திரு. க. சுப்பு அவர்களின் திருத்தம் பேரவை விதி 76 (2) இன் கீழ் தள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 23 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1997 மார்ச் 13]

பிரிவு-24

The Hon. THIRU K. NARAYANASWAMI : Sir, I move the following Amendment,

“In clause 24, for sub-clause (2), *substitute* the following sub-clause, namely :—

(2) Notwithstanding such repeal anything done or any action taken (including any penalty, forfeiture or punishment incurred) under the principal Act, as amended by the said Ordinance, shall be deemed to have been done or taken under the principal Act as amended by this Act:

Provided that in respect of offences under Section 4-A of the principal Act committed before the date of the publication of this Act in the *Tamil Nadu Government Gazette* the punishment shall be as provided in section 4-A of the principal Act as in force immediately before the date of the publication of this Act in the *Tamil Nadu Government Gazette*.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது:

பிரிவு 24, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(பிற்பகல் 1.50)

பிரிவு 1

The Hon. THIRU K. NARAYANASWAMI : Sir I move the following amendment :

for clause 1, *substitute* the following clause, namely :—

“ 1 Short title and commencement:— (1) This Act may be called the Tamil Nadu prohibition (Amendment, Act, 1979.

(2) This Act, except section 4, shall be deemed to have come into force on the 3rd October, 1978 and section 4 of this Act shall come into force of the date of the publication this Act in the *Tamil Nadu Government Gazette*.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு—1 திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

1979 மார்ச் 13]

The Hon. THIRU K. NARAYANASWAMI : Sir, I move :— “That the Tamil Nadu Prohibition (Amendment) Bill, 1979 (L.A. Bill No. 13 of 1979), as amended, be passed.

Mr. Speaker, Sir, I have also to make one announcement of policy. The suggestion made by the hon. Member Thiru Kandasami, that the Government may be pleased to appoint an Advisory Committee to watch the working of this Act will be considered seriously and earnestly by the Government.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது. சட்டமுன்வடிவு திருத்தப் பெற்றபடி சட்டமாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.52 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

117. பள்ளிக் கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த மையச் சமையற் கூடப் பராமரிப்புப் பட்டறையில், பொருள்கள் மேலாளர், டணிப்பொறியாளர் ஆகியப் பதவிகளைத் தேர்வணைக் கழக வரம்பெல்லைக்குள் சேர்ப்பதற்காக, தமிழ்நாடு 1954-ஆம் ஆண்டு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் கழக ஒழுங்குமுறை விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து, பணியாளர் அமைப்பு—நிர்வாகச் சேர்திருத்தத் (பணியாளர் அமைப்பு—எம்) துறையின் 24-11-1978-ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1310 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 320 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவையின்முன் வைக்கப் பெற்றது].

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்

*69. தமிழ்நாடு 1979-ஆம் ஆண்டு தனியார் வனங்களைப் பாதுகாத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு நீட்டித்தல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1979).

9-3-1979 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப் பெற்றது